

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28C/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121209536
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:1121209536.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom JUDr. Martou Szántaiovou v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpenej Mgr. Vlastimilom Valkovičom, advokátom so sídlom Andreja Hlinku 4239/58, 955 01 Topoľčany, IČO: 42 370 183, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5000 eur od 25.10.2021 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,88 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa (do 3.3.2021 Chorvátová) sa žalobou podanou dňa 29.11.2021 domáhala, aby súd uložil žalovanej uhradiť náhradu škody v sume 23 555,52 eur, z ktorej sumy predstavuje nemajetková ujma sumu 20 000 eur a náhrada trov obhajoby sumu 3 555,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.10.2021 do zaplatenia, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným uznesením národnej protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru SR ČVJS: F./G. zo dňa 26.11.2015 (ďalej len Uznesenie o vznesení obvinenia). V danom prípade sa jedná o nárok vyplývajúci z § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

2. Podanú žalobu odôvodňuje žalobkyňa tým, že žiadosťou zo dňa 05.05.2021 si žalobkyňa u žalovanej v predbežnom prerokúvaní uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré žalobkyňa vyčíslila priamo v tejto žiadosti a neskôr aj vyjadrením vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 10.09.2021, resp. doplnením žiadosti zo strany aktuálneho právneho zástupcu zo dňa 30.09.2021. Uvedenej žiadosti žalovaná v rozhodnutí zo dňa 18.10.2021, č. VI/4Gc60/21/1000-9 (ďalej len rozhodnutie žalovanej) čiastočne vyhovel a priznala žalobkyni náhradu škody vo výške 3044,63 eur (3000,15 eur + 44,48 eur), vo zvyšku žalovaná žiadosti žalobkyne nevyhovela. Voči žalobkyni bolo vedené trestné stíhanie z dôvodu podozrenia zo spáchania zločinu podvodu a zločinu marenia spravodlivosti na základe Uznesenia o vznesení obvinenia. Podľa žalobkyne preto neboli naplnené zákonné predpoklady na vznesenie obvinenia voči jej osobe a naopak malo byť trestné stíhanie zastavené už oveľa skôr, prípadne mohli byť zo strany vyšetrovateľa realizované iné úkony v zmysle Trestného poriadku, ktorými by sa vznesené obvinenie potvrdilo alebo vyvrátilo. Žalobkyňa proti Uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 26.11.2015 podala sťažnosť, ktorá

bola dozorujúcim prokurátorom zamietnutá ako nedôvodná. Ako už bolo uvedené však už v tejto fáze malo byť trestné stíhanie voči nej zastavené z rovnakých dôvodov ako bolo zastavené v roku 2021. Za nezákonné rozhodnutie, pre účely tejto žaloby, žalobkyňa jednoznačne považuje Uznesenie o vznesení obvinenia.

Voči žalobkyni bolo vedené trestné stíhanie podľa príslušného vyšetrovateľa z dôvodu, že žalobkyňa mala „vyhotoviť falošné“ splnomocnenia, čím sa „ako pomocník mala podieľať na použití“ týchto falošných splnomocnení pri páchaní trestnej činnosti ďalšími osobami. Konkrétne mala podľa Uznesenia o vznesení obvinenia žalobkyňa: vyhotoviť splnomocnenie zo dňa 13.07.2005, ktorým mala A. A. H. splnomocniť I. J. na uzatvorenie zmluvy, ktorou mala A. A. H. prebrať záväzok od spoločnosti A. D. so sídlom vo K. K. L. (ďalej len A.), ktorý táto spoločnosť mala voči F. M. na základe zmluve o pôžičke zo dňa 26.03.2006, ako aj na všetky úkony súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy ako aj na akékoľvek úkony obdobného charakteru (ďalej aj „splnomocnenie 1“); vyhotoviť splnomocnenie zo dňa 13.07.2005, ktorým mal A. N. H. ako splnomocnený zástupca spoločnosti H. D. so sídlom vo Vermonte v USA (ďalej len Miracom) splnomocniť O. F. k všetkým právnym úkonom v mene spoločnosti H., vrátane oprávnenia na uzatváranie zmlúv o prijímaní a poskytovaní pôžičiek a nakladaní s majetkom a pohľadávkami spoločnosti H. (ďalej aj „splnomocnenie 2“); vyhotoviť splnomocnenie zo dňa 17.06.2003, ktorým mal A. N. H. ako splnomocnený právny zástupca spoločnosti Inexa splnomocniť O. F. k všetkým právnym úkonom spoločnosti Inexa (ďalej len „splnomocnenie 3“). Falošné splnomocnenia uvedené v predchádzajúcom bode, o ktorých mal vyšetrovateľ za to, že ich „vyhotovila“ žalobkyňa, mali založiť jej postavenie v trestnom konaní ako „pomocníčky“ podieľajúcej sa na použití splnomocnenia 2 Aninom pri zmluve o pôžičke spoločnosti Miracom zo dňa 11.4.2006 od veriteľa A. F. M. vo výške 299.044,02 Eur a pri zmluve o pôžičke o dňa 11.4.2006 od veriteľa A. F. B. vo výške 299.044,02 Eur, kde obe zmluvy mal podpísať pán F. na základe falošného splnomocnenia 2; podieľajúcej sa na použití splnomocnenia 1 a splnomocnenia 3 pánom M. pri zmluve o prevzatí dlhu zo dňa 24.11.2005 vo výške 232.357,43 Eur medzi pôvodným dlžníkom Inexa v zastúpení splnomocnencom F., novým dlžníkom H. v zastúpení splnomocnencom Chorvátom a veriteľom M. (str. 18 a 19 Uznesenia o vznesení obvinenia). Za účelom zistenia resp. vyvrátenia, či uvedené splnomocnenia vypísala žalobkyňa bola príslušným vyšetrovateľom podaná žiadosť o vypracovanie dvoch znaleckých posudkov z odboru písmo znalectva. V znaleckom posudku zo dňa 9.2.2015 č. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7550 (ďalej len Znalecký posudok 2015) bolo v uvedené, že „textové zápisy“ na troch splnomocneniach boli vyhotovené žalobkyňou. K uvedenému záveru dospel príslušný znalec na základe porovnania písma na predložených splnomocneniach a na základe predloženého porovnávacieho materiálu. Bližšie a konkrétne odôvodnenie konkrétnych okolností na základe, ktorých znalec dospel k tomuto záveru však v uvedenom znaleckom posudku absentovalo. Znalecký posudok 2015 okrem nedostatočného odôvodnenia obsahoval aj ďalšie závažné pochybenia. Porovnávací materiál žalobkyne bol výlučne z obdobia po roku 2006, čo žalobkyňa nepovažuje za objektívne vzhľadom k tomu, že predmetné splnomocnenia boli vypisované a podpisované v roku 2003 a 2005. Vzhľadom k tomu mal byť znalcovi predložený porovnávací materiál aj z obdobia vypisovania splnomocnení, ako aj z obdobia predchádzajúceho tomuto dátumu. Tak tomu bolo v prípade porovnávacích materiálov k A. A. H., ktoré pochádzali od roku 1985 až po rok 2013. Porovnávané materiály predkladal znalcovi príslušný vyšetrovateľ, bolo preto povinnosťou vyšetrovateľa, aby zabezpečil čo najobjektívnejšie písomnosti, t.j. aj (najmä) z obdobia, ktoré predchádzalo vyhotoveniu sporných splnomocnení. Táto skutočnosť pritom vyplýva aj z usmernenia znalcov (tak ako uvádza vo výsluchu znalkyňa G. H. P. Q., F. zo dňa 6.9.2017), v ktorom sa uvádza, že porovnávací materiál by mal byť z obdobia blízkeho vyhotoveniu sporného materiálu. Ďalším nedostatkom Znaleckého posudku 2015 bol značný nepomer v kvantite predložených porovnávacích materiálov. Pri A. A. H. bolo príslušným vyšetrovateľom predložených až 26 ks porovnávacích materiálov. Naproti tomu pri žalobkyni iba 14 ks a aj z toho boli 4 ks vylúčené pre nezrovnalosť medzi písmom žalobkyne. 1 Zarážajúce taktiež je, že príslušný vyšetrovateľ mal vedomosť o tom, že A. A. H. sa v určitom období svojho života podpisovala úplne rovnako, ako bol sporný podpis na jednom zo splnomocnení, no napriek tomu nezaradil z tohto obdobia do znaleckého skúmania žiadny porovnávací materiál. Pričom aj z výpovede znalkyne G. H. P. Q. F. zo dňa 6.9.2017 vyplýva, že takáto skutočnosť by mohla mať vplyv na závery znaleckého dokazovania. Vzhľadom k nedostatkom a pochybeniam prvého znaleckého posudku navrhla žalobkyňa vykonať viaceré výsluchy svedkov, ako aj nové znalecké skúmanie, ktoré by tieto nedostatky odstránilo.

Vyšetrovateľ pribral uznesením zo dňa 26.2.2019 podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku na objasnenie otázok týkajúcich sa sporných splnomocnení znalkyňu v odbore kriminalistika, odvetvie kriminalistické skúmanie ručného písma a podpisov - R. F., ktorá vypracovala v poradí druhý znalecký posudok č. 4/2019 (ďalej len „znalecký posudok 2019“). Zo záverov znaleckého posudku 2019 vyplynul jednoznačný

záver, že žalobkyňa nevyhotovila sporné zápisy na sporných splnomocneniach. Tento záver bol diametrálne odlišný oproti zisteniam z predchádzajúceho Znaleckého posudku 2015. Podľa znaleckého posudku 2019 táto nezrovnalosť bola spôsobená neodborným postupom pri zadávaní a vykonávaní prvého znaleckého posudku s ohľadom na nevyhovujúci porovnávací materiál predložený príslušným vyšetrovateľom. Z totožných záverov pritom vychádzal, v časti týkajúcej sa žalobkyne, neskôr aj príslušný prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne v uznesení o zastavení trestného stíhania zo dňa 4.2.2021 sp.zn. 1Kv 1/18/3300-91 (ďalej len Uznesenie o zastavení stíhania), ktorým bolo trestné stíhanie voči žalobkyni právoplatne zastavené. Vyšetrovateľ zadal uznesením zo dňa 13.11.2019 podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku na objasnenie ďalších otázok týkajúcich sa splnomocnení vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku znalkyňou R. F., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 1/2020 (ďalej len Znalecký posudok 2020), ktorý bol doplnený znaleckým posudkom č. 5/2020 zo dňa 11.5.2020 (ďalej len „doplnený posudok 2020“). Zo znaleckého posudku 2020 vyplynulo, že pisateľ podpisov označených ako H. v osvedčovacej knihe obce C. – P. je totožný s pisateľom, ktorý vyhotovil podpis H. na sporných splnomocneniach. Zároveň bolo potvrdené, že pisateľom sporných podpisov v osvedčovacej knihe obce C. – P. bola A. A. H.. Okrem uvedeného bolo ďalším jednoznačným podkladom svedčiacim o nevine žalobkyne aj tvrdenie svedka A. I. J., ktorý vo svojej výpovedi po vznesení obvinenia zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi a uviedol, že sporné splnomocnenie zo dňa 13.7.2005 mu priniesla osobne p. H.. Žalobkyňa je na základe uvedených pochybení príslušného vyšetrovateľa presvedčená, že logické a vecné chyby a nedostatky pri zadávaní vypracovania znaleckého posudku 2015 svedčia o tom, že cieľom tohto znaleckého posudku nebolo v žiadnom prípade zistiť objektívny a reálny skutkový stav ale cieľom vyšetrovateľa bol úmysel poškodiť žalobkyňu na jej právach nezákonne vedeným trestným stíhaním. Trestné stíhanie voči žalobkyni bolo umelo vykonštruované konaním, ktoré podľa jej názoru prekračuje mieru prípadného jednoduchého omylu vyšetrovateľa. Podľa žalobkyne muselo ísť v danom prípade, vzhľadom na množstvo nedostatkov, o zámerne nesprávne zadanie pre znalecký ústav a zároveň o jeho nesprávny postup pri vyhotovovaní znaleckého posudku 2015. Pokiaľ by totiž príslušný vyšetrovateľ postupoval v súlade so zákonom a v súlade s metodológiou vypracovania znaleckých posudkov, muselo by byť už pri vypracovaní prvého znaleckého posudku zrejmé, že žalobkyňa nebola osobou, ktorá vyhotovila sporné splnomocnenia a teda, že jej trestné stíhanie je absolútne nezákonné a neúčelné. Žalobkyňa mohla byť z trestného stíhania „oslobodená“, už v roku 2015, t.j. v čase vypracovania prvého znaleckého posudku, čo nakoniec nepriamo vyplýva aj z Uznesenia o zastavení trestného stíhania. Z Uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 26.11.2015 v časti týkajúcej sa žalobkyne pritom vyplýva, že jediným podkladom na vznesenie obvinenia žalobkyne bol práve Znalecký posudok 2015. Žiadne iné dôkazy v neprospech žalobkyne nesvedčili. Navyše v prípade, ak by aj platilo, že žalobkyňa skutočne vyhotovila „textové zápisy“ predmetných splnomocneniach, nepreukazuje to žiadnym spôsobom jej úmysel podieľať sa na stíhanom skutku v postavení pomocníka. Žalobkyni sa dávalo za vinu len vypísanie sporných splnomocnení, nie ich podpísanie. Žalobkyňa sa domnieva, že samotné vypísanie splnomocnení bez poznania bližšieho kontextu a účelu, ktorý sa nimi mal dosiahnuť nemôže byť toto konaním, ktoré je v rozpore s Trestným zákonom. Takýto prístup a právny výklad by umožnil vyšetrovať a trestať akúkoľvek osobu, asistentku či sekretárku, ktorá by na pokyn nadriadeného vyplnila určitý formulár bez vedomosti o tom, kto daný formulár skutočne podpíše a za akým účelom. Práve tento nezákonný a nesprávny postup vyšetrovateľa znamenal predĺženie trestného stíhania (resp. vôbec začatia trestného stíhania) voči žalobkyni na celkovú dobu približne šiestich rokov. To bolo jedným z neodmysliteľných aspektov v dôsledku, ktorých žalobkyni vznikla psychická ale najmä zdravotný ujma, za ktorú žalobkyňa požaduje primeranú satisfakciu.

Skutočnú škodu žalobkyňa preukázala v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výpisom z bankového účtu, prostredníctvom ktorého uhradila platby za obhajobu. Uvedená škoda bola súčasne preukázaná aj zoznamom úkonov uvedených v podaní zo dňa 06.09.2021, ktoré vyhotovil vtedajší právny zástupca žalobkyne. Žalovaná vo svojom rozhodnutí zo dňa 18.10.2021, č. VI/4Gc60/21/1000-9 (ďalej len rozhodnutie žalovanej) priznala žalobkyni čiastočnú náhradu škody vo výške 3000,15 eur. Uvedená priznaná suma podľa vyjadrenia žalovanej spočívala v náhrade skutočnej škody, ktorá žalobkyni vznikla platením trov právneho zástupcu v trestnom konaní. Vo zvyšnej časti bol požadovaný nárok žalobkyne žalovanou zamietnutý z dôvodu, že žalovaná nepovažovala priznanie nemajetkovej ujmy za relevantné a taktiež neuspokojila zvyšnú časť skutočnej škody, ktorá žalobkyni vznikla platením za služby advokáta. Uvedené žalovaná odôvodnila tým, že úhrada finančných prostriedkov za služby advokáta bola hrazená z bankového účtu patriacemu inej fyzickej osobe ako žalobkyni. Žalovaná tým, že žalobkyni priznala čo i len čiastočnú náhradu vzniknutej škody, nevyvrátiteľne potvrdila, že škoda reálne vznikla, že za ňu zodpovedá žalovaná a že táto škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím žalovanej, t.j. žalovaná priznala všetky zákonné predpoklady

pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci. Vo zvyšnej časti nepriznanej skutočnej škody vo výške 3000,- eur žalovaná len konštatovala, že nebolo preukázané, že túto sumu reálne uhradila žalobkyňa. Podľa Žalobkyne sa žalovaná nevysporiadala žiadnym spôsobom s tvrdením žalobkyne, že časť nákladov na právne zastúpenie bola uhradená z bankového účtu jej brata; žalobkyňa v tomto smere tvrdí, že mala voči bratovi pohľadávku (majetkové právo), ktoré zaniklo práve zápočtom pohľadávky brata voči Žalobkyňi z dôvodu úhrady časti trov právneho zastúpenia; predloženým potvrdením o úhrade nákladov právneho zastúpenia právnomu zástupcovi JUDr. Ribárovi vo výške 5.000 eur. Prokuratúra nepodala žiadne vysvetlenie, prečo neprihliadla na tieto doklady. Z uvedených dôvodov žalobkyňa tvrdí, že aj zvyšná suma vo výške 3000 eur bola vynaložená z jej finančných prostriedkov, resp. z jej majetku/majetkových práv, na úhradu za právne služby poskytnuté v trestnom konaní, ktoré bolo vedené na základe nezákonného rozhodnutia – Uznesenia o vznesení obvinenia.

3. Žalobkyňa si touto žalobou uplatňuje aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodňuje okrem iného, aj: negatívnym ovplyvnením jej zamestnania, negatívnym ovplyvnením jej spoločenského postavenia, negatívnym ovplyvnením osobného života, osobitne ťažkým životným obdobím, keďže v čase trestného stíhania bola v rozvodovom konaní, bola nezamestnaná a zabezpečovala výchovu a starostlivosť o jedno nezaopatrené školopovinné dieťa, zhoršením zdravotného stavu, jednak psychického zdravia v podobe úzkostných stavov, ktoré vyústili do občasnej návštevy psychiatrickej ambulancie, a zároveň aj fyzického zdravia v podobe zhoršenia sluchu, ktoré vyústilo do nevyhnutnej starostlivosti ORL lekára a diagnostikovania otosklerózy a nenávratného poškodenia sluchu v ľavom uchu (zníženie funkčnosti o cca 50% ľavého ucha), potrebou požičať si finančné prostriedky na obhajobu v rámci trestného stíhania, potrebou nájsť si nové zamestnanie, pripravovať sa na pracovné pohovory v strese z trestného stíhania, výsluchov a neistoty o svoju osobnú slobodu, narušením vzťahov v rodine, konkrétne poškodenie vzťahov s bratom F. M., ktorý bol tiež obvinený a ktorému dávala žalobkyňa za vinu, že jej bolo vznesené obvinenie.

Vo vzťahu k zdravotnému stavu počas trestného stíhania žalobkyňa uvádza, že minimálne od septembra 2015 až do súčasnosti navštevuje ORL špecialistu, pričom jej bolo dňa 18.10.2017 diagnostikované podozrenie na ochorenie stredného ucha, ktoré vedie k úplnej strate sluchu (otosclerosis) s perspektívou chirurgického riešenia. Poškodenie sluchu si doposiaľ nevyžiadalo operáciu, no žalobkyňa má kontinuálne problémy so sluchom, pričom tieto pripisuje jednoznačne stresu z vyšetrovania, výsluchov a neistote o svoju osobnú slobodu (z dôvodu možného väzobného stíhania) bez možnosti starať sa o maloleté dieťa. Žalobkyňa nikdy pred tým nebola trestne stíhaná a preto malo toto trestné stíhanie na jej zdravotný stav tak závažný dopad.

Vo vzťahu k otázke vplyvu trestného stíhania na zamestnanie žalobkyne uvádzame, že trestné stíhanie malo priamy vplyv na jej zamestnanie v dvoch rovinách:

a) z dôvodu vyšetrovania skutkov voči jej osobe, ukončila žalobkyňa svoj existujúci pracovnoprávny pomer;

b) z dôvodu trestného stíhania si žalobkyňa nemohla nájsť prácu.

Uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 26.11.2015. Vyšetrovanie a aktivity príslušníkov Policajného zboru začali už skôr. Ako sme uviedli, základom obvinenia bol Znalecký posudok 2015 z 9.2.2015. Predchádzali mu však ďalšie vyšetrovacie úkony, konkrétne aj výsluch žalobkyne v postavení svedka zo dňa 7.5.2014, v ktorom bola dopytovaná na okolnosti skutku, na okolnosti vyhotovenia podpisov na splnomocnení a pod. Už tieto aktivity vyšetrovateľa, konajúceho v mene štátu a za ktorého konanie nesie štát priamu zodpovednosť, smerovali k tomu, že sa žalobkyňa rozhodla ukončiť svoj pracovný pomer v obchodných spoločnostiach spriaznených s jej bratom F. M.. Konkrétne uzavrela dňa 19.3.2015 dohodu o skončení pracovného pomeru v spoločnosti S. R., M. so sídlom v E.. Rovnako tak sa rozhodla ukončiť svoje pôsobenie prokuristky v tej istej obchodnej spoločnosti dňa 14.8.2015, ako aj v obchodnej spoločnosti H., B. so sídlom v E.. K rovnakému dňu odstúpila aj z funkcie členky Dozornej rady obchodnej spoločnosti K. M.o sídlom v E..

Všetky tieto úkony síce realizovala žalobkyňa dobrovoľne, no pod priamym vplyvom a dopadom tlaku, ktorý cítila zo strany orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s vyšetrovaním údajných trestných činov. Znalecký posudok 2015 z 9.2.2015, ktorý logicky nijako nepreukazoval jej účasť na skutku bol prezentovaný ako dôkaz, ktorý preukazuje jej účasť na trestnej činnosti. V takejto vecne i právne nesprávnej atmosfére pretrvávajúceho vyšetrovania nebola žalobkyňa schopná ďalej vykonávať pracovnú činnosť pre dané spoločnosti. Žila v strachu z toho, čo ešte sú schopné orgány činné v trestnom konaní vykonštruovať, z čoho ďalšieho ju nesprávne obviňovať a aké ďalšie vecne a právne nelogické dôkazy vyprodukovať. Všetko toto malo vplyv na jej prežívanie daného obdobia a jej duševné

paralizovanie vo vzťahu k výkonu dovtedajšej práce pre obchodné spoločnosti svojho brata. Bolo preto priamym dôsledkom vyšetrovania, že ukončila svoj pracovný pomer a aj ďalšie svoje zárobkové aktivity. Keď už bola situácia žalobkyne finančne neúnosná, keďže nepoberala ani žiadnu sociálnu podporu, rozhodla sa nájsť si prácu. Zamestnávateľia sa v rámci výberového konania bežne informujú na bezúhonnosť žiadateľa o zamestnanie, pričom sa informujú aj na prípadné prebiehajúce vyšetrovania, resp. akékoľvek riziko, ktoré by mohlo mať vplyv na bezúhonnosť. V stave trestného stíhania bolo nevyhnutné zo strany žalobkyne pravdivo odpovedať aj na takéto otázky, pričom v prípade potvrdenia prebiehajúceho vyšetrovania voči žalobkyňi ako uchádzačky o zamestnanie, nebola nikdy pozvaná na ďalšie kolo výberového konania, resp. sa jej potencionálni zamestnávateľia ani len neozvali. Žalobkyňa je preto presvedčená, že ide o priamy dopad jej nezákonného trestného stíhania. Prácu si našla len v období od 1.12.2016 do 20.2.2017 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, kedy s ňou bol pracovný pomer ukončený v skúšobnej lehote. Následne si prácu aktívne bezúspešne hľadala až do 9.10.2017, kedy sa jej podarilo zamestnať na Mestskom úrade v Trenčíne, kde pracuje doposiaľ.

V neposlednom rade žalobkyňa považuje za potrebné dodať aj to, že trestné stíhanie voči jej osobe výrazne negatívnym spôsobom ovplyvnilo vzťah a dôveru s jej bratom F. M.. Vzhľadom k tomu, že trestné konanie sa vyvíjalo tým smerom, že F. M. mal byť hlavný iniciátor stíhaného skutku, stratil F. M. viac dôveru u žalobkyne a preto následne došlo k zhoršeniu nielen ich vzájomných vzťahov ale v zásade aj všetkých vzťahov v rámci celej rodiny navzájom.

Žalobkyňa má za to, že trestné stíhanie voči jej osobe malo preukázateľne negatívne dôsledky na aspekty jej zdravotného, sociálneho a pracovného života. Preto žalobkyňa požaduje satisfakciu od žalovanej v podobe priznania náhrady za nemajetkovú ujmu vo výške 20 000 eur. Výšku žiadanej nemajetkovej ujmy žalobkyňa odvodzuje (okrem už uvedenej ujmy, ktorá jej bola spôsobená) aj samotnou dĺžkou trestného stíhania. Ustálená prax najvyšších súdnych autorít pritom pravidelne judikuje, že už samotná dĺžka nezákonného trestného konania je dôvodom na priznanie náhrady za nemajetkovú ujmu. V tomto smere žalobkyňa poukazuje napríklad na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.01.2017, sp. zn. III. ÚS 754/2016, v ktorom vyslovil ústavný súd názor, že nemožno považovať odškodnenie 52 mesiacov trvania trestného stíhania sumou 620 eur za mesiac trvania trestného stíhania za neadekvátne.

4. K príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím žalobkyňa uviedla, že sumu spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vynaložila žalobkyňa len v dôsledku toho, že bola trestne stíhaná. Ak by totiž nedošlo k jej trestnému stíhaniu, žiadna škoda spočívajúca v nákladoch na právne zastúpenie by jej nebola vznikla. Na základe uvedeného sa žalobkyňa nazdáva, že existuje priamy súvis medzi nezákonným rozhodnutím a skutočnou škodou, ktorá jej v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla. Poukázala na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.1990, sp. zn. 8/1990, R 24/1992. Ak by nedošlo k trestnému stíhaniu, resp. ak by bolo v relatívne krátkej dobe zastavené, neprejavili by sa dopady v zdravotnej oblasti, v osobnom prežívaní žalobkyne pokiaľ ide o strach a úzkosť vnímanú z toho, že jej hrozí väzobne stíhanie, prípadné trest odňatia slobody od 10 do 12 rokov. Strach o budúcnosť maloletej dcéry bol výrazný, pričom bol zosťrený prebiehajúcim rozvodovým konaním a žalobkyňu výrazne ovplyvňoval v rôznych životných situáciách, ktoré musela riešiť. Je nevyhnutné uviesť, že vyšetrovanie trvalo 6 rokov, čo je značne dlhé obdobie neistoty. To sa prejavilo práve zhoršeným zdravotným stavom a ďalšími dopadmi do jej osobnej sféry. Príčinná súvislosť je zvýraznená najmä zásadnými logickými, právnymi i technickými nedostatkami na strane príslušného vyšetrovateľa pri zadávaní vypracovania Znaleckého posudku 2015, ktorý bol jediným dôkazom na obvinenie Navrhovateľky. Tieto nedostatky prekračujú rámec bežnej chybovosti alebo neopatrnosti, ktorú si vyšetrovateľ, pod dozorom prokurátora, nemôže v demokratickej spoločnosti dovoliť bez toho, aby tým zasiahol do základných práv a slobôd vyšetrovanej osoby a bez toho, aby štát znášal dôsledky neoprávnených a nezákonných zásahov do osobnej sféry vyšetrovanej osoby. Osobitne to platí v prípade, keď je vyšetrovanie 6 rokov vedené len na základe daného účelovo nesprávne a neodborne spracovaného dôkazného prostriedku.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej vo vzťahu k nezákonnému rozhodnutiu, t.j. titulu, z ktorého si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok na náhradu škody voči žalovanej, poukázala na str. 4, čl. III, druhý odsek vyjadrenia žalovanej, z ktorého vyplýva, že žalovaná sa v plnej miere stotožnila s argumentáciou žalobkyne a explicitne uviedla, že nespochybňuje titul, z ktorého si žalobkyňa uplatňuje svoj nárok na náhradu škody. Táto skutočnosť preto nie je medzi stranami sporná v zmysle uvedeného vyjadrenia žalovanej. Ďalej uviedla, že žalovaná neuznala výšku skutočnej škody, ktorej uhradenia sa žalobkyňa domáha, z dôvodu, že žalobkyňou určená výška odmeny obhajcu nemá podľa tvrdenia

žalovanej zodpovedať výpočtu tarifnej odmeny v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj Vyhláška MS SR). Konkrétne žalovaná poukázala na § 13 ods. 2 Vyhlášky MS SR. Právny výklad predmetného ustanovenia, ktorý žalovaná použila však nie je podľa žalobkyne správny. Osoby obvinené v predmetnom trestnom konaní boli stíhané samostatne a nezávisle od seba, každá s iným skutkom, ktorý sa jej kládol za vinu. Zájmy všetkých obvinených v trestnom konaní boli individuálne a nie je možné ich postavenie prirovnávať k procesnému spoločenstvu, napriek tomu, že traja z obvinených mali rovnakého advokáta. O uvedenom svedčí aj fakt, že viaceré úkony právnej služby, na ktorých sa zúčastnil obhajca žalobkyne a súčasne obhajca obvineného A. M. prebiehali v rôznych dňoch. Pri týchto úkonoch boli obhajované len práva konkrétneho obvineného/obvinenej, ktorej skutok bol predmetom daného konkrétneho úkonu. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie žalovanej č. VI/4 Gc 61/21/1000-5 zo dňa 16.08.2021, ktorým žalovaná priznala časť náhrady škody A. F. M., v ktorom sa nachádzajú odlišné úkony ako v prípade rozhodnutia žalovanej, ktorým žalovaná čiastočne uhradila nárok žalobkyne – príloha č. 7 žaloby. Uvedené úkony právnej služby boli v uvedenom trvaní a v uvedený dátum vykonané iba v prospech žalobkyne.

- Bod 3 – porada s klientkou pred výsluchom H. v trvaní 65 minút zo dňa 04.04.2016
- Bod 17 – porada s klientkou pred výsluchom H. H. v trvaní 70 minút zo dňa 07.10.2016
- Bod 23 – porada s klientkou pred výsluchom znalca v trvaní 70 minút zo dňa 31.08.2017
- Bod 25 – návrh na výsluch svedka zo dňa 13.09.2017
- Bod 29 – žiadosť o vyhotovenie znaleckého posudku zo dňa 23.11.2017
- Bod 30 – žiadosť o pribratie znalca
- Bod 36 – porada s klientkou v trvaní 70 minút zo dňa 14.06.2018

Vo vzťahu k A. M. boli obdobné úkony realizované v iný deň a s inou dĺžkou trvania. Preto minimálne pri týchto úkonoch nie je možné tvrdiť, že sa jednalo o spoločné úkony obhajcu pri zastupovaní viacerých osôb. Z odbornej literatúry vyplýva, že „jedným akceptovateľným záverom je preto konštatovanie, že pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb prináleží advokátovi plná sadzba tarifnej odmeny za zastupovanie prvej z nich, pričom u všetkých ostatných osôb sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %“. Z porovnání rozhodnutí žalovanej pritom okrem už uvedeného vyplýva, že úkony právnej služby boli najskôr poskytované žalobkyňi a až neskôr A. M.. S poukazom na citované odborné názory by preto malo platiť, že tarifná odmena pre obhajcu za žalobkyňu je v zmysle Vyhlášky MS SR v plnej, nezniženej výške a v takejto výške je aj nárok žalobkyne na náhradu skutočnej škody. Žalovaná sa ďalej vo svojom vyjadrení vôbec nevyjadrila k platbe, ktorú žalobkyňa uhradila za právne služby JUDr. Ribára. Žalobkyňa pritom spolu so žalobou predložila vyúčtovanie, zoznam úkonov a potvrdenie o úhrade. Z uvedeného dokumentu pritom vyplývajú ďalšie úkony právnej služby, ktoré boli žalobkyňi v trestnom konaní poskytnuté a na ktoré žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala. Jedná sa o úkony uvedené v bode 1 až 3 prílohy č. 19, ktorá bola súčasťou podanej žaloby.

Ďalej uviedla, že vo vzťahu k preukázaniu existencie nemajetkovej ujmy žalobkyňa v podanej žalobe predložila viaceré dôkazy a navrhla výsluchy viacerých svedkov, ktoré opodstatnenosť žiadanej výšky nemajetkovej ujmy preukážu. Okrem toho žalobkyňa ďalej taktiež navrhuje výsluch jej matky a ďalšej svojej známej, s ktorými bola žalobkyňa v priebehu celého trestného konania v pravidelnom kontakte a ktoré preto budú vedieť vypovedať o psychickom stave žalobkyne, o jej problémoch v práci, v osobnom a sociálnom živote a vo všeobecnosti o tom, ako trestné stíhanie počas jeho celého priebehu negatívne ovplyvnilo a poznačilo žalobkyňu. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme (resp. k nezákonnému postupu OČTK) chce žalobkyňa poukázať aj na vyjadrenie znalkyne H. H. T. z odboru Písmoznalcstvo, odvetvie Ručné písmo (identifikácia pisateľa) z obdobia novembra/decembra roku 2017. Predmetné vyjadrenie (správu) daná znalkyňa adresovala príslušnému vyšetrovateľovi, ktorý viedol trestné stíhanie voči žalobkyňi v prípravnom konaní. Z daného dokumentu vyplýva, že znalkyňa H. H. T. upozornila vyšetrovateľa na závažné nedostatky v znaleckom posudku zo dňa 09.02.2015 vypracovanom KEÚ PZ (v žalobe označený ako Znalecký posudok 2015). Tento Znalecký posudok 2015 pritom bol jediným dôkazom, ktorým príslušný vyšetrovateľ argumentuje v odvodnení obvinenia žalobkyne. O to viac mali OČTK s dostatočnou mierou pozornosti a odbornosti pristupovať k jeho obsahu a záverom v ňom konštatovaným, v nadväznosti na správu H. H. T.. Tvrdíme, že v tomto prípade nešlo len o rozdielnosť právneho názoru, či o skutočnosti, ktoré sa neskôr vo vyšetrovaní ukázali ako nepravdivé. Žalobkyňa bola obvinená a vyšetrovaná značné obdobie výlučne na základe neprofesionálneho a neodborného prístupu príslušného vyšetrovateľa k danej veci. Tvorcom predmetného Znaleckého posudku 2015 bol KEÚ PZ, čo je rovnako zložka, za ktorej činnosť štát v plnom rozsahu zodpovedá. Pri včasnej reakcii OČTK mohlo byť trestné stíhanie žalobkyne zastavené už o niekoľko rokov skôr, čím by ujma žalobkyňi spôsobená bola niekoľkonásobne menšieho rozsahu. Štát, resp. OČTK tak majú priamy podiel na

nemajetkovej ujme, ktorú žalobkyňa utrpela a ktorej náhradu žiada. Nesprávny prístup KEÚ PZ, resp. príslušného vyšetrovateľa zvyrazňuje a zostruje priamy podiel týchto zložíek. Takýto postup nemôže byť tolerovaný súdnu mocou a sme preto toho názoru, že na túto skutočnosť je nevyhnutné prihliadnuť pri posudzovaní výšky žiadanej kompenzácie za nemajetkovú ujmu. Tá má plniť aj preventívnu funkciu a preto by bolo v tomto prípade správne výškou kompenzácie pôsobiť na OČTK smerom k zvyšovaniu ich obzretnosti pri vykonávaní úkonov, ktoré majú zásadný dopad na život neprávom obvinených osôb.

6. Žalobkyňa súdu označila ako dôkaz a predložila uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 05.05.2021, opravné vyčíslenie a uplatnenie trov obhajoby adresované žalovanej zo dňa 06.09.2021, vyjadrenie k výzve, rozšírenie nároku v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 10.09.2021, doplnenie adresované žalovanej zo dňa 30.09.2021, vyjadrenie žalovanej zo dňa 18.10.2021 adresované žalobkyňi, znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7550, znalecký posudok znalca H. R. F. č. 1/2020, odborné stanovisko znalca A. U. P. č. 1/2020, doplnenie znaleckého posudku znalca H. R. F. č. 1/2020 – č. 5/2020, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021, znalecký posudok znalca H. R. F. č. 4/2019, potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 08.09.2021 v sume 130,20 eur, v sume 2869,95 eur, faktúra č. 20210005 zo dňa 12.05.2021 na sumu 2869,95 eur, faktúra č. 20210007 zo dňa 06.09.2021 na sumu 130,20 eur, zmluvu o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 24.04.2019, pokladničný doklad č. 0002 zo dňa 30.04.2019 na sumu 500 eur, dohodu o skončení pracovného pomeru žalobkyne so zamestnávateľom S. R. M. zo dňa 19.03.2015, vzdanie sa žalobkyne funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti S. R. M. zo dňa 14.08.2015, vzdanie sa žalobkyne funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti H., B. v likvidácii zo dňa 14.08.2015, odstúpenie žalobkyne z funkcie člena dozornej rady obchodnej spoločnosti K. M. zo dňa 14.08.2015, pracovnú zmluvu žalobkyne s Ústredím práce, sociálnych služieb a rodiny zo dňa 01.12.2016 s pracovnou náplňou, oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe zo dňa 13.02.2017, potvrdenie o zamestnaní žalobkyne u zamestnávateľa – Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 19.02.2017, odpoveď mesta Trenčín na žiadosť o prijatie do zamestnania zo dňa 18.05.2017, žiadosť žalobkyne o prijatie do zamestnania zo dňa 19.11.2015, stanovisko Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín k žiadosti o prijatie do zamestnania zo dňa 21.08.2017, lekárske správy žalobkyne zo dňa 21.01.2019, 22.07.2019, 03.12.2019, 19.06.2020, 29.01.2021, 18.10.2017, 16.01.2018, 18.07.2018, 07.09.2015, 17.09.2015, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/99/2015-22 zo dňa 07.12.2015, detail platby zo dňa 27.10.2021, 18.01.2021, 23.12.2020, faktúra 02/2016 zo dňa 27.01.2016 na sumu 3600 eur. Navrhla, aby súd pripojil vyšetrovací spis.

7. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že dňa 5.5.2021 žalobkyňa podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (doručená 14.5.2021), ktorú doplnila 10.9.2021 a 30.9.2021. V žiadosti žiadala náhradu škody 6.600,15 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 20.000 eur z rovnakých dôvodov a titulu, ako si ich uplatňuje v žalobe. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadosť vybavila dňa 18.10.2021 pod sp. zn.VI/4 Gc 60/21/1000-9. Nárok žalobkyne bol uspokojený v sume 3.044,63 eur, z toho 3.000,15 eur za trovy obhajoby v trestnom konaní a 44,48 eur za cestovné a náhradu za stratu času advokáta. Vo zvyšku (3.555,52 eur) nárok na náhradu škody a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy generálna prokuratúra neuspokojila. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky sa žalobkyňi vo vybavení sp. zn. VI/4 Gc 60/21/1000-9 z 18.10.2021 súčasne ospravedlnila. Vybavenie žiadosti bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené dňa 25.10.2021. Na súd bola žaloba (elektronicky) doručená 26.11.2021.

Žalovaná v tejto veci nerozporuje titul, z ktorého je náhrada škody a nemajetkovej ujmy uplatňovaná - nezákonné rozhodnutie. Vo vzťahu k uplatňovanej náhrade škody však žalovaná namieta, že jednak nie je preukázané, že škoda 3555,52 eur žalobkyňi vôbec vznikla a súčasne, táto suma nezodpovedá tarifnej odmene advokáta v zmysle ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy žalovaná namieta, že nie je preukázaný jej vznik, výška a ani priama príčinná súvislosť s trestným stíhaním žalobkyne. K náhrade škody a aj k nemajetkovej ujme, žalovaná preto navrhuje vykonať dokazovanie s tým, že tieto nároky neuznáva.

K vyčísleným trovám obhajoby v celkovej sume 6.600,15 eur žalobkyňa uvádza, že toto vyčíslenie nepovažuje za správne - v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

Vo vyčíslení totiž nie je zohľadnené ust. § 13 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Advokát

O. O. C. ml. v danej trestnej veci bol zvoleným obhajcom žalobkyne, jej brata A. F. M. a aj O. F.. Za tie úkony právnej služby, ktoré sú uvedené vo vyčíslení trov obhajoby zo 6.9.2021, podľa žalovanej patrí obhajcovi odmena 3.905,21 eur (vrátane 20% DPH a tzv. režijného paušálu 2 x 8,39 eur za rok 2015, 16 x 8,58 eur za rok 2016, 11 x 8,48 eur za rok 2017, 4 x 9,21 eur za rok 2018, 4 x 9,80 eur za rok 2019, 2 x 10,62 eur za rok 2020 a 1 x 10,87 eur za rok 2021) a 44,48 eur za cestovné a náhradu za stratu času, a nie suma 6.600,15 eur. Spôsob, akým žalovaná predmetnú sumu ustálila, je uvedený vo vybavení žiadosti žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody sp. zn. VI/4 Gc 60/21/1000-9 zo dňa 18.10.2021. Žalovaná žalobkyni uhradila 3.044,63 eur (3.000,15 eur odmena obhajcu + 44,48 eur cestovné náhrady a náhrada za stratu času) - keďže žalobkyňa preukázala, že 3.000,15 eur zaplatila na účet advokáta JUDr. Jána Kanaba 8.9.2021 na základe faktúr č. 20210005 zo dňa 12.5.2021 na sumu 2.869,95 eur a č. XXXXXXXX zo dňa 6.9.2021 na sumu 130,20 eur. V časti uplatňovanej náhrady škody 3.555,52 eur (= 6.600,15 eur mínus už uhradená suma 3.044,63 eur) vyčíslenie trov obhajoby podľa žalovanej nie je správne. Súčasne, žalobkyňa JUDr. Jánovi Kanabovi preukázateľne zaplatila (len) sumu 3.000,15 eur, t. j. majetok žalobkyne sa reálne zmenšil o túto sumu - § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a táto suma bola už žalobkyni uhradená. Tvrdenia žalobkyne o pohľadávke voči bratovi A. F. M. a zániku pohľadávky započítaním po zaplatení sumy 3.600 eur žalovaná považuje za účelové. Na to, že sumu 3.600 eur neuhradila dňa 25.2.2016 žalobkyňa, žalovaná upozornila právneho zástupcu žalobkyne počas vybavovania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - keď od neho žiadala doklad o zaplatení tejto sumy žalobkyňou.

K uplatňovanej nemajetkovej ujme 20 000 eur žalovaná namieta, že zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom žalobkyňa určila, že jej vznikla nemajetková ujma práve v tejto sume. Žaloba je v tejto časti odôvodnená výlučne subjektívnymi pocitmi žalobkyne. S tým, že nemajetková ujma sa nepreukazuje, žalovaná nesúhlasí. V tejto súvislosti žalovaná per analogiam poukazuje napr. na zverejnený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Co 443/2016 z 26.7.2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 25/2019 z 20.6.2019. Podľa judikatúry ESLP náhrada nemajetkovej ujmy musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme (E. H. K. B. C.) a pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy treba vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (V. K. H., B. M. H. K. B. C.). Nemajetkovú ujmu - jej vznik, výšku a priamu príčinnú súvislosť s titulom, z ktorého je uplatňovaná, nestačí teda iba tvrdiť, ale naopak, tieto musia byť aj preukázané a dôkazné bremeno je v tomto smere na žalobkyni. Podľa žalovanej žalobkyňa v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a ani v žalobe nepreukázala, že jej vznikla uplatňovaná nemajetková ujma (a preto k uspokojeniu nároku v tejto časti v rámci predbežného prerokovania ani nedošlo). Žalobkyňa (ani v žalobe) nepreukázala, že k skončeniu jej pracovného pomeru v spoločnosti S. R., M., E. dňom 19.3.2015, k vzdaniu sa funkcie prokuristu v spoločnosti S. R., M., E., v spoločnosti H., B. K. likvidácii E. a k jej odstúpeniu z funkcie člena dozornej rady spoločnosti K., M., E. dňa 14.8.2015 došlo v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Obvinenie bolo žalobkyni vznesené 26.11.2015; pracovný pomer žalobkyňa ukončila dohodou. Aj funkcií prokuristu a člena dozornej rady sa žalobkyňa vzdala z vlastnej vôle, dobrovoľne. Rovnako nie je preukázané, že k zhoršeniu sluchu žalobkyne došlo v súvislosti s trestným stíhaním. Ak k nemajetkovej ujme došlo, čo zatiaľ vôbec nie je preukázané, podľa žalovanej bolo pre žalobkyňu dostatočným zadostučinením už to, že trestné stíhanie proti nej bolo zastavené a žalovaná sa súčasne žalobkyni ospravedlnila. Žalovaná taktiež považuje za nenáležité, ak žalobkyňa vychádza z toho (s poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 754/2016 zo dňa 24.1.2017), že náhrada nemajetkovej ujmy za jeden mesiac trestného stíhania vo výške 620 € nie je neprimeraná. Kritériá, podľa ktorých sa určuje výška nemajetkovej ujmy v peniazoch, sú dané v § 17 ods. 2 až ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Taktiež žalovaná namieta, že žalobkyňa si nesprávne uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5% ročne aj zo sumy 20 000 eur, t. j. aj z uplatňovanej nemajetkovej ujmy. Povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia a až uplynutím doby plnenia, určenej súdom, sa dlžník dostáva do omeškania (R 45/2000 alebo aj NS SR 6Cdo 185/2011 alebo 7Cdo 100/2017).

8. Žalovaná označila ako dôkazy a predložila uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 o vznesení obvinenia s doručenkami, žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku – výzva zo dňa 12.08.2021, vybavenie žiadosti žalobkyne žalovanou sp.zn. VI/4 Gc 60/21/1000-9 zo dňa 18.10.2021 s doručenkou. Navrhla, aby súd pripojil spis tunajšieho súdu o rozvoje manželstva žalobkyne sp.zn. 30P/99/2015.

9. Za účelom rozhodnutia o podanej žalobe súd nariadil pojednávania, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu, žalobkyňu a zástupcu žalovanej, ktorí sa na pojednávania riadne dostavili.

10. Súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli, resp. predložili súdu sporové strany. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchom svedkov I. C., W. K., H. M., G. J. a oboznámením obsahu listín v súdnom spise a to: uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 05.05.2021, opravné vyčíslenie a uplatnenie trov obhajoby adresované žalovanej zo dňa 06.09.2021, vyjadrenie k výzve, rozšírenie nároku v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 10.09.2021, doplnenie adresované žalovanej zo dňa 30.09.2021, vyjadrenie žalovanej zo dňa 18.10.2021 adresované žalobkyňi, znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7550, znalecký posudok znalca H. R. F. č. 1/2020, odborné stanovisko znalca Ing. Eleny Blahovej č. 1/2020, doplnenie znaleckého posudku znalca H. R. F. č. 1/2020 – č. 5/2020, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021, znalecký posudok znalca H. R. F. č. X/XXXX, potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 08.09.2021 v sume 130,20 eur, v sume 2869,95 eur, faktúra č. 20210005 zo dňa 12.05.2021 na sumu 2869,95 eur, faktúra č. 20210007 zo dňa 06.09.2021 na sumu 130,20 eur, zmluva o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 24.04.2019, pokladničný doklad č. 0002 zo dňa 30.04.2019 na sumu 500 eur, dohodao skončení pracovného pomeru žalobkyne so zamestnávateľom S. R. M. zo dňa 19.03.2015, vzdanie sa žalobkyne funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti S. R. M. zo dňa 14.08.2015, vzdanie sa žalobkyne funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti H., B. v likvidácii zo dňa 14.08.2015, odstúpenie žalobkyne z funkcie člena dozornej rady obchodnej spoločnosti K. M. zo dňa 14.08.2015, pracovnú zmluvu žalobkyne s Ústredím práce, sociálnych služieb a rodiny zo dňa 01.12.2016 s pracovnou náplňou, oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe zo dňa 13.02.2017, potvrdenie o zamestnaní žalobkyne u zamestnávateľa – Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 19.02.2017, odpoveď mesta E. na žiadosť o prijatie do zamestnania zo dňa 18.05.2017, žiadosť žalobkyne o prijatie do zamestnania zo dňa 19.11.2015, stanovisko G. F. X. M. X. M. Y. E. k žiadosti o prijatie do zamestnania zo dňa 21.08.2017, lekárske správy žalobkyne zo dňa 21.01.2019, 22.07.2019, 03.12.2019, 19.06.2020, 29.01.2021, 18.10.2017, 16.01.2018, 18.07.2018, 07.09.2015, 17.09.2015, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/99/2015-22 zo dňa 07.012.2015, detail platby zo dňa 27.10.2021, 18.01.2021, 23.12.2020, faktúra 02/2016 zo dňa 27.01.2016 na sumu 3600 eur, uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 o vznesení obvinenia s doručenkami, žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku – výzva zo dňa 12.08.2021, vybavenie žiadosti žalobkyne žalovanou sp.zn. VI/4 Gc 60/21/1000-9 zo dňa 18.10.2021 s doručenkou, obsah pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 30P/99/2015, obsah pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-5/NKA-ZA3-2019.

11. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento, pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav:

12. Voči žalobkyňi bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ Nitra ČVS:F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v skupine s ďalšími piatimi obvinenými ako druhej v poradí (č.l. 21, 655 spisu).

13. Žalobkyňa si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.05.2021 (č.l. 42 spisu) uplatnila náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ Nitra ČVS:F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, keď prokurátor napokon takmer po 6 rokoch od vznesenia obvinenia uznesením zo dňa 04.02.2021 č.k. 1 Kv 1/18/3300/91 rozhodol o zastavení trestného stíhania dôvodiac, že skutky kladené za vinu nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Žalobkyňa si uplatnila majetkovú škodu náhrady trov obhajoby vo výške 6469,95 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur. Vyčíslenie trov obhajoby žalobkyňa doplnila a opravila podaním zo dňa 06.09.2021 (č.l. 47 spisu) na sumu 6600,15 eur a podaním zo dňa 30.09.2021 (č.l. 52 spisu).

14. Žalovaná sa k žiadosti žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyjadrila odpoveďou zo dňa 18.10.2021 (č.l. 667 spisu), ktorou žalovaná konštatovala porušenie práva zo strany vyšetrovateľa PZ a príslušného prokurátora voči žalobkyňi, za čo sa ospravedlnila. Žalovaná priznala

žalobkyni náhradu majetkovej škody vo výške 3000,15 eur. Rozdiel medzi uplatňovanou výškou trov konania a trovami uplatnenými žalobkyňou vznikol uplatnením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2007 Z.z. Nemajetková ujma nebola priznaná z dôvodu, že ospravedlnenie je v danom prípade postačujúce. Právnym dôvodom odškodnenia v uvedenom rozsahu je skutočnosť, že právoplatným uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn. 1Kv 1/18/3300 zo dňa 04.02.2021 bolo trestné konanie voči žalobkyni zastavené. Odpoveď bola žalobkyni doručená dňa 25.10.2021 (č.l. 670 spisu).

15. Zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7550 Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ (č.l. 69 spisu) bolo zistené, že pisateľom sporných listín je žalobkyňa. Zo záverov znaleckého posudku znalca H. R. F. č. 4/2019 (č.l. 498 spisu) bolo zistené, že pisateľom sporných zápisov nie je žalobkyňa. Zo záverov znaleckého posudku H. R. F. č. 1/2020 (č.l. 185 spisu), odborného stanoviska znalca A. U. P. č. 1/2020 (č.l. 354 spisu) a doplnenia znaleckého posudku znalca H. R. F. č. 1/2020 – č. 5/2020 (č.l. 389 spisu), bolo zistené, že pisateľom sporných podpisov v osvedčovacej knihe obce C. – P. bola A. A. H..

16. Uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021 (č.l. 450 spisu) bolo trestné stíhanie voči žalobkyni zastavené, lebo skutky nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

17. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie zo dňa 08.09.2021 v sume 130,20 eur (č.l. 590 spisu) bolo zistené, že dňa 08.09.2021 uhradila žalobkyňa JUDr. Jánovi Kanabovi sumu 130,20 eur pod VS 20210007 za dodatočné vyúčtovanie trov obhajoby.

18. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie zo dňa 08.09.2021 v sume 2869,95 eur (č.l. 591 spisu) bolo zistené, že dňa 08.09.2021 uhradila žalobkyňa JUDr. Jánovi Kanabovi sumu 2869,95 eur pod VS 20210005 za vyúčtovanie trov obhajoby.

19. JUDr. Ján Kanaba, advokát, vyúčtoval trovy obhajoby žalobkyni faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 12.05.2021 v sume 2869,95 eur (č.l. 592 spisu), faktúrou č. 20210007 zo dňa 06.09.2021 v sume 130,20 eur (č.l. 593 spisu), faktúrou č. 02/2016 zo dňa 27.01.2016 v sume 3600 eur (č.l. 716 spisu).

20. Zo zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 24.04.2019 (č.l. 594 spisu) bolo zistené, že JUDr. Martin Ribár, advokát, poskytoval právnu pomoc: obhajoba v trestnom konaní vedenom pod ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 žalobkyni. Dňa 08.09.2021 predložil špecifikáciu činnosti obhajcu pri obhajobe.

21. Z pokladničného dokladu č. 0002 zo dňa 30.04.2019 (č.l. 597 spisu) bolo zistené, že JUDr. Martinovi Ribárovi, advokátovi bola uhradená suma 5000 eur.

22. Z dohody o skončení pracovného pomeru žalobkyne so zamestnávateľom S. R. M. zo dňa 19.03.2015 (č.l. 598 spisu) bolo zistené, že žalobkyňa ku dňu 19.03.2015 ukončila pracovný pomer u predmetného zamestnávateľa.

23. Podaním zo dňa 14.08.2015 sa žalobkyňa vzdala funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti S. R. M. (č.l. 599 spisu). Podaním zo dňa 14.08.2015 sa žalobkyňa vzdala funkcie prokuristu v obchodnej spoločnosti H., B. v likvidácii (č.l. 600 spisu). Podaním zo dňa 14.08.2015 žalobkyňa odstúpila z funkcie člena dozornej rady obchodnej spoločnosti K. M. (č.l. 601 spisu).

24. Z pracovnej zmluvy žalobkyne s Y. F., B. B. M. R. zo dňa 01.12.2016 s pracovnou náplňou (č.l. 602 spisu) bolo zistené, že žalobkyňa od 01.12.2016 vykonávala u zamestnávateľa prácu – referent podateľne. Oznámením o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe zo dňa 13.02.2017 (č.l. 605 spisu) žalobkyňa ukončila pracovný pomer v skúšobnej dobe u zamestnávateľa. Z potvrdenia o zamestnaní žalobkyne u zamestnávateľa – Y. F., B. K. M. R. zo dňa 19.02.2017 (č.l. 606 spisu) bolo zistené, že žalobkyňa bola zamestnaná od 01.12.2016 do 19.02.2017.

25. Žalobkyňa sa žiadosťou zo dňa 19.11.2015 (č.l. 608 spisu) sa uchádzala o zamestnanie na H. Y. K. E..

26. Z odpovede mesta E. na žiadosť o prijatie do zamestnania zo dňa 18.05.2017 (č.l. 607 spisu) bolo zistené, že mesto E. oznámilo žalobkyni, že nemá pre ňu voľné miesto zodpovedajúce jej kvalifikácii.

27. Zo stanoviska G. F. X. M. X. M. Y. E. k žiadosti žalobkyne o prijatie do zamestnania zo dňa 21.08.2017 (č.l. 609 spisu) bolo zistené, že sa žiadosť žalobkyne zamietla.

28. Lekárske správy žalobkyne zo dňa 21.01.2019, 22.07.2019, 03.12.2019, 19.06.2020, 29.01.2021, 18.10.2017, 16.01.2018, 18.07.2018, 07.09.2015, 17.09.2015 preukazujú riešenie zdravotného problému žalobkyne so sluchom.

29. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/99/2015-22 zo dňa 07.012.2015 (č.l. 613 spisu), ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2015 bolo zistené, že bolo rozvedené manželstvo žalobkyne a I. J. a maloletá G. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V odôvodnení rozsudku je uvedené, že žalobkyňa je dobrovoľne nezamestnaná.

30. Z detailov platby zo dňa 27.10.2021 (č.l. 705 spisu), 18.01.2021 (č.l. 706 spisu), 23.12.2020 (č.l. 707 spisu) bolo zistené, že žalobkyňa uhradila I. C. dňa 27.10.2021 sumu 2000 eur, dňa 18.01.2021 sumu 1000 eur, dňa 23.12.2020 sumu 18 000 eur s uvedením poznámky pôžička.

31. Žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že v roku 2015 bola predvolaná ako svedok na vypočutie vo veci, kde mal spor p. H. a jej brat. Pán H. už vtedy spochyboval, že ho vlastne pozná naša rodina. Dokladali vtedy nejaké fotky, nejaké veci. Vtedy bola vypovedať, že toho človeka pozná. Býva o dva domy ďalej. P. vyšetrovateľ Fritz s ňou ešte urobil pismo znaleckú skúšku, s ktorou nemala problém. Boli jej predložené tieto dva plné moci a spýtal sa jej, či ich vypísala. Povedala mu, že nie, že tu jednu plnú moc videla doma, lebo je na nej uvedený jej exmanžel. Tak urobila skúšku na písomználectvo na text, ktorý jej bol predložený. V novembri ju veľmi prekvapilo, keď jej zazvonili pri bráne a vzniesli jej obvinenie, kde ju obvinili z obzvlášť závažného zločinu, kde jej hrozil trest 12 rokov. Zostala v šoku a začalo sa jej 6 ročné konanie vo veci. Najskôr začala pátrať, že čo sa stalo. Bolo jej najprv povedané, že vyšiel znalecký posudok, ktorý ju usvedčuje z vypísania troch plných mocí, absolútne celých aj s doložkou. Bola absolútne v šoku. Začala hľadať cestu, že čo sa deje. Našla si erudovanú znalkyňu p. T., ktorá jej nakoniec vypracovala podklad. Nemohla vypracovať riadny znalecký posudok, pretože jej NAKA nechcela vydať originály plných mocí a ona musí skúmať originály. Ďalšia vec, čo začala zisťovať, bolo to veľmi pofidérne zo strany vyšetrovateľa, pretože zo znaleckého posudku, ktorý skúmal pravý podpis p. H. a teda či žalobkyňa niečo vypísala, tak čerpal z dvoch zdrojov. Išiel do jej školy a išiel do banky. Zo školy boli doklady, kde boli tam tri rôzne rukopisy, ktoré on zobral zo školy a použil pri znaleckom posudku. Od p. H. mal asi 30 podkladov z rôznych zdrojov a teda nesedeli ešte ani roky, keďže plné moci boli z roku 2003 a porovnávací materiál bol neskôr. Čo znalkyňa písala, že je nesprávne. Tak žalobkyňa chodila k znalkyni ako na klavír do P.. Tá bola veľmi ochotná, keďže videla, teda dokonca volala p. znalkyni na NAKU, kde povedala, že ten znalecký posudok je veľmi pofiderný a že v prvom rade sa má skúmať pravosť, tzn. mal si vyšetrovateľ zobrať overovaciu knihu, pretože už v spise bola výpoveď overovateľky, ktorá žiaľ medzičasom zomrela, že overovaciu knihu nedala z ruky a teda, že podpis, ktorý je aj na tej plnej moci sa niekoľkokrát opakuje, teda podpis p. H. a p. H. v tej overovacej knihe, čo je v posudku od p. znalkyni. Znalkyňa vylúčila teda pismo jej exmanžela a teda nevylúčila pismo jej spolužiačky, lebo evidentne to pismo sa tam hodilo. Znalkyňa napádala ten znalecký odborný. Takže žiadala, aby bola prevolaná znalkyňa, aby bolo umožnené jej dať ten znalecký, aby bola predvolaná jej kamarátka, ktorá predvolaná bola a vypovedala, že pismo v znaleckom je jej. Na čo povedal vyšetrovateľ, však dobre. Ďalšie 3 – 4 roky sa nič neudialo. Znalkyňa jej neumožnili pribrať a čakalo sa. Stále riešila a bola prekvapená, aby ju niekto 6 rokov vinil z toho, aj keď to neurobila. Keď konečne doniesli z vlastnej vôle, z vlastného pátrania osvedčovaciu knihu na políciu, tak povie, ako si to myslí. Bola doba, keď bol šéf NAKY p. C., keďže p. H. je spolupracovník p. T. C. a p. C. mala akcie v E., tak si myslí, že to vyšetrovanie nebolo vedené kóšer a žiaľ bohu až po smrti C., keď sa začal meniť stav polície začal vyšetrovateľ riešiť a prihliadať. Dávala aj niekoľkokrát podnet prokurátorovi. Žiadala nový znalecký posudok, ktorý si chcela aj sama zabezpečiť, ale žiaľ nedostala originály plných mocí. Až v roku 2020 keď sa všetko zmenilo, bol vypracovaný nový znalecký posudok, ktorý preukázal, že podpis na tých plných mociach je podpis p. H., ktorý sa niekoľkokrát opakoval v osvedčovacej knihe, rovnako ako podpis p. H.. Čakalo sa ďalšie dva roky a potom ju zbavili obvinenia.

V tom čase prežívala zlé obdobie. S bratom sa začala v lete ukončovať spoluprácu, lebo nebola presvedčená o jeho smerovaní. Vyvrcholilo to tým, že ukončila prácu vo firmách. V čase, keď jej prišlo obvinenie, už bola nezamestnaná. Nemala nárok na podporu, pretože ešte chvíľu bola konateľ a spoločník, lebo chvíľku trvalo, kým ju vymazali z obchodného registra. Faktúra, ktorú spochybňuje prokuratúra vo výške 3 600 eur, bola považovaná za dlh jej brata voči nej za to, že som nemala nárok na podporu, preto išla z jeho účtu, ale bola použitá na právne služby. V tom čase sa rozvádzať mala maloleté dieťa a bála sa. Trenčín je malé mesto, jej brat je známa osoba. Problém je, keď hľadáte zamestnanie a tieto veci sa rozšírili. Musela venovať čas znalkyni, ceste do P. Exmanžel je policajt a nevie prečo on nebol obvinený, keď je na tej plnej moci, ale ona ako jeho manželka. Nespávala, lebo sa bála, že ju zavrú do vyšetrovacej väzby. Bola som v zlej finančnej situácii. Musela predať auto, aby mala ako fungovať. S bratom sa v tom momente absolútne rozkmitili, pretože jemu dávala ten hlavný podiel za to, čo sa jej deje. Našťastie priateľ jej pomohol. Požičal jej peniaze na konanie, ktoré doložili s tým, že keď ju manžel vyplatil po rozvode konaní, vrátila mu ich. Zhoršil sa jej zdravotný stav. Je dlhodobo liečená s dutinami a ušami a toto sa jej začalo zhoršovať. Stres jej začal spôsobovať to, že trpí otosklerózou. Je to choroba ucha. Na ľavé ucho má hendikep. Na 50 % nepočuje. Spôsobuje to zaľahnutie v ušiach a hučanie v uchu. Zhoršovali sa jej aj ženské veci. Navštevovala aj ambulanciu, lebo nemohla spávať. 6 rokov dokladala veci, čo preukazovali jej nevinu a nikto s tým nič nerobil. Nič neurobila, len mala smolu, že bola sestra a manželka. Žiada len to, aby jej boli vrátené náklady, čo ju to stálo, pretože z toho vyrovnania jej neostalo nič. Všetko musela vrátiť manželovi a dávať do právnikov, čo musí robiť dodnes. Dokopy to bolo 20 000 eur. 6 500 eur bola faktúra od p. C., 5 000 eur bola faktúra na p. R.. Ďalšie náklady mala aj tým, že si našla ďalšieho právnicka a kým obehla niekoľko právnikov. Tiež mala náklady na znalkyňu. Faktúra bola JUDr. Kanabovi uhradená a zaplatená z účtu jej brata. Bol to dlh jej brata voči nej za to, že nemala nárok na podporu. Bola to ústna dohoda, pretože bola v tom čase nezamestnaná, nemala nárok na podporu.

K zamestnaniu uviedla, že nemá to písomne, že ju nepozvali na pohovor. Kde bola pozvaná, bolo jej odpovedané, že nemajú pre ňu vhodné miesto. Jediná práca, ktorú bola schopná si zohnať vzhľadom aj k jej vysokoškolskému vzdelaniu, bolo na podateľni na Y. s tým, že možno sa niekde posunie. Po troch mesiacoch naozaj prácu ukončila, lebo zarábala 400 eur v čistom. Bola tam sama. Nevedela z tej sumy vyžiť. Tak hľadala prácu ďalej. Posielala si žiadosti. Odpisovali jej, že nemajú pre ňu prácu. Bola zaregistrovaná v personálnych agentúrach. Práca k jej vzdelaniu jej nebola ponúknutá. Boli časy, keď už nevládala psychicky niečo riešiť a nie to ešte hľadať prácu, keď musela chodiť do Bratislavy a riešiť znalkyňu. Našťastie mala čo sa týka práce dobrú povest' a kamarátky jej pomohli. Bola prizvaná na H. Y., čo jej pomohla kamarátka a pracuje tam 6 rokov na útvare investícií. Pomohlo jej to aj psychicky, chodila medzi ľuďmi. Pracuje tam od októbra 2017.

32. Svedok I. C., manžel žalobkyne, vypovedal tak, že so žalobkyňou sa zosobášili 03.03.2021. Sú spolu asi 8 rokov. Celé obdobie trestného stíhania s ňou absolvoval. Chodil k znalcom. Doprevádzal ju na úkony. Nie je to príjemné, keď pre vás prídu na výsluch a vyhrádzajú sa vám 13 rokmi väzenia. Všetko by bolo jednoduchšie, keby ju vyšetrovateľ počúval. Čo sa týka zdravotného stavu, žalobkyňa má vrodenú sluchovú vadu a stav sa jej počas tohto obdobia zhoršil. Žalobkyňa si nevedela nájsť prácu. Bola v psychickom stave nula. Potom ako ju vypočúvali na NAKE sa nevedela sústrediť na hľadanie si práce. Rozviazala pracovný pomer, lebo práca, ktorú vykonávala vo firmách svojho brata, ju dostala tam, kde bola. Trvalo dlho, kým si našla prácu ako inžinierka. Pracovala v podateľni B. F., potom sa zúčastnila výberového konania a zamestnala sa na H. Y.. Svoj aktívny život nemohla využívať tak ako chcela. Keby boli vzaté do úvahy jej návrhy, ktoré podávala počas celého trestného stíhania vec by bola ukončená oveľa skôr. Z dôvodu tohto stavu žalobkyňa navštevovala psychológa. Pred začatím trestného stíhania bola osobou veselou, plnou elánu, potom ako sa stala obvinenou stratila životný entuziazmus. Boli dni keď sa s ňou nedalo komunikovať a čo sa týka vzťahu s bratom s týmto nekomunikuje doteraz, iba výnimočne ohľadom ich matky. Matka žalobkyne situáciu niesla veľmi zle aj vzhľadom na vzťah k bratovi žalobkyne. Matka žalobkyne je momentálne na internom oddelení, ide o dopad celkovej situácie na ňu. Žalobkyňu opustilo veľa priateľov, tí skutoční zostali. K rozvodu manželstva žalobkyne uviedol, že on bol príčinou rozvodu. Sú spolu asi 9 rokov. Žili spolu aj v čase rozvodu žalobkyne. Žalobkyňa bola v čase rozvodu nezamestnaná, ale nevie prečo je uvedené v rozsudku, že dobrovoľne. Podľa svedka to malo súvis s trestným stíhaním. K možnosti zamestnania svedok uviedol, že keď žalobkyňu nechceli zamestnať, klasicky jej odpovedali, že je v poradí. Financovanie domácnosti bolo na svedkovi aj čo sa týka starostlivosti o dcéru G., ktorá mala vtedy 12 rokov.

Jeho postoj bol taký, že znalecký posudok v roku 2015 bol spracovaný tendenčne a všetko absolvoval so žalobkyňou. O všetkom vedel. Financoval jej obhajobu, bolo to cez 30 000 eur. Náhradu škody

v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, čo sa týka vypracovaného znaleckého posudku pri vyšetovaní, svedok neuplatnil. Návrhy žalobkyne neboli akceptované. Znalecký posudok bol vypracovaný na návrh žalobkyne až po určitom nátlaku aj to trvalo 2,5 roka. Vyšetrovatelia, ktorí pracovali na prípade už v súčasnej dobe nepracujú. Nie sú v službe. Myslí si, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali pri zadovážovaní dôkazov korektne. Dĺžku trestného konania ovplyvnilo aj to, že napríklad došlo k výmene 2 alebo 3 vyšetrovateľov, pričom každý si musel spis naštudovať. Trvalo veľmi dlho, kým sa žalobkyňa zbavila tieňa. Samozrejme, že vyšetovanie malo vplyv na finančné zázemie žalobkyne. Obidvaja majú radi cestovanie a kultúru, ale namiesto toho, aby si užívali život, platili právnikom. Taktiež žalobkyňu vylúčili zo skupiny priateľov, ktorú mala v časti Trenčína, kde sa narodila.

33. Z výsluchu svedkyne A. W. K., kamarátky žalobkyne, bolo zistené, že vie, že žalobkyňu to psychicky dosť zobralo. Bolo to pre ňu finančne náročné. Odišla aj z predchádzajúceho zamestnania. Bola bez roboty. Boli v dennodennom styku, nakoľko obe pracovali v meste. Chodili spolu na obedy a zrazu odišla z roboty. Stratila sa aj z jej života. Musela auto predať. V tom období sa uzatvorila, stratila sa. Musela dokazovať, že to nie je pravda. Musela si nájsť advokáta. Platiť znalecké posudky. Vie, že bola obvinená z niečoho že niečo podpísala a musela to dokazovať.

34. Z výsluchu svedkyne H. M., matky žalobkyne, bolo zistené, že celé konanie zapôsobilo hlavne na psychiku žalobkyne. Zostala veľmi empatická. Rozumeli si dobre a začala sa uzatvárať do seba. V mnohých veciach jej už ani nechcela povedať, že čo sa deje. Odporúčala jej, aby vyhľadala priateľku, nejakú pomoc. P., že aby to nedopadlo zle, aby ju to veľmi nepostihlo, lebo dcérka bola veľmi malá a potrebovala jej pomoc. Nemala peniaze. Finančná situácia bola u nej veľmi zlá. H. si požičiavať na svoju obhajobu. Narušilo to veľmi aj vzťahy, aj vzťahy medzi jej vnúčatami druhými od syna. Predtým sa navštevovali a žalobkyňa prestala chodiť. Po skončení trestného stíhania je ich vzťah lepší. Je už veselšia. Je už iná. Snaží sa nejak dostať do normálu, do bežného života, aj čo sa týka aktivít. Vzťahy s bratom sa nedali do poriadku. On jej veľmi ublížil. Vzťah s bratom nemajú. Nestretávajú sa. Nemajú dobre vzťahy. Je to tam veľmi zlé. Svedkyňa to vníma tak, že žalobkyňi jej brat ublížil, lebo to nebola pravda. Nevie, za čo bola stíhaná a syn povedal, že „mama ja sa s tebou nebudem o tom baviť“. Žalobkyňa veľmi rada chodila na turistiku, lyžovať, a to prestala. Ostala apatická. Nič ju nebavilo. Veľmi zle to znášala. Nemohla si nájsť prácu. Nemala peniaze. Nemohla sa zamestnať, lebo bola ako spoločníčka a nemohla sa ani prihlásiť na úrade práce na podporu. H. si platiť aj zdravotné poistenie. Museli jej požičať cudzí ľudia, čo vracia aj doteraz. Veľmi ju to zmenilo. Uzatvorila sa. Po psychickej stránke nebola na tom dobre.

35. Z výsluchu svedkyne G. J., dcéry žalobkyne, bolo zistené, že v tom čase mala 13 rokov. Všimla si, že žalobkyňa bola iná, predtým bola spoločenská, chodievala von. Zostala apatická, prestala chodiť von, bola smutná. Bolo vidieť, že niečo nie je v poriadku. Tie veci sa snažila predo ňou nevyťahovať. Nerozprávali sa o tom. Párkrát ju videla plakať, čo predtým nikdy. Vzťahy v rodine sa zmenili, žalobkyňa prestala komunikovať s bratom. Robili spolu a tam sa to pretrhlo úplne. Kde je jej brat, tam nie sme oni. Babke to nerobilo dobre, že sa jej deti nebavia. V tom čase prišla o prácu a dlhšiu dobu bola nezamestnaná. Mala problém nájsť si novú prácu. Po skončení trestného konania sa jej uľavilo, ale človek stále cíti krivdu. Dlhé roky sa kvôli tomu trápila.

36. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.05.2023 k špecifikácii uplatnenej sumy uviedla, že ide o rozdiel, v ktorom prokuratúra krátila tarifnú odmenu pri 35 úkonoch na jednu polovicu, pričom nesúhlasí s použitím § 13 ods. 655/2004 ods. 4 vyhlášky pri týchto úkonoch právnej služby.

37. Žalovaná na pojednávaní dňa 16.05.2023 uviedla, že žalobkyňa nepreukázala uhradenie všetkých trov v trestnom konaní a taktiež z listín vyplýva, že suma 3 600 eur bola uhradená z účtu brata žalobkyne a preto Generálna prokuratúra SR túto sumu žalobkyne nepriznala. Súdu predložila detaily platby zo dňa 27.10. 2021, 18.01.2021 a 23.12.2020, z ktorých vyplýva úhrada pôžičky žalobkyňou od I. C..

38. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 01.06.2023 uviedla, že viní brata z toho, že bola obvinená a preto aj odišla z jeho firmy, lebo nebola stotožnená s jeho podnikaním. Postup voči znalkyni neriešila, jej výsluch bol vykonaný v trestnom konaní. Ďalej neriešila žiadne oznámenia alebo podnety. Bolo jej povedané, že môže ísť o ďalšie dva roky vyšetovania a ak si nechce ďalej ubližovať, má to nechať tak. Chcela riešiť aj p. H. a p. H., ale bolo jej povedané, že šanca je nulová, preto do toho nešla.

39. Žalobkyňa v rámci záverečnej reči uviedla, že má za to, že žaloba má správny právny základ v zákone č. 514/2003 Z.z., čo medzi stranami ani nebolo sporné. Následne vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa spĺňa všetky podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorými sú existencia nezákonného rozhodnutia (uznesenie o vznesení obvinenia), vznik majetkovej škody (vynaložené trovy obhajoby a hotové výdavky spolu v sume, ktorú žalovaná žalobkyni nepriznala, t.j. 3 552,52 eur) a existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, resp. vznikom nemajetkovej ujmy. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, mám za to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva, t.j. v tomto prípade zastavenie trestného stíhania, nie je postačujúce, kde súd by mal prihliadnuť podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. predovšetkým na osobu poškodenú, ktorá nebola nikdy trestne stíhaná, viedla riadny rodinný život, pracovala, je vysokoškolsky vzdelaná, nedopúšťala sa žiadneho protiprávneho konania, aktuálne jej dcéra dokonca študuje na právnickej fakulte; závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá bola potvrdená najmä výsluchom svedkov, a teda že skutočne nezákonné stíhanie malo negatívny dopad na jej zdravotný stav, psychiku, jej rodinný a pracovný život, kedy prišla o zamestnanie, mala problém nájsť si zamestnanie, v podstate na čas trestného stíhania sa stiahla zo spoločenského života. Vážnym spôsobom sa narušili vzťahy predovšetkým s jej bratom F. M.; okolnosti za ktorých došlo k ujme, kde je potrebné poukázať na skutočnosť, že trestné stíhanie vlastne bolo zastavené vo vzťahu ku žalobkyni na základe znaleckého posudku znalca z odboru písomznalctvo H. F. a keby bol tento dôkaz vykonaný skôr, ako v r. 2019, nemusela byť žalobkyňa vystavená dôsledkom trestného stíhania po dobu 6 rokov (od začiatku trestného stíhania až 8 rokov), čo je neúmerne veľa. Tiež je potrebné prihliadnuť na to, že žalobkyňa bola stíhaná za obzvlášť závažný zločin podvodu a marenia spravodlivosti s vysokými hranicami trestnej sadzby, čo ešte umocňovalo traumatizáciu spojenú s trestným stíhaním. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených trovách obhajoby, má za to, že táto je dôvodná v celom rozsahu tak, ako bola uplatnená, kde poukazujem na písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne, ktorého podstatou je, že znížená odmena sa prejaví až pri druhom a ďalšom klientovi, v prípade, že obhajca zastupuje viac klientov, čo je vo vzťahu k žalobkyni neaplikovateľné. Zo žalobkyňou doložených faktúr vyplýva, že tieto boli vystavené na meno žalobkyne a boli uhradené, pričom pokiaľ bola jedna z faktúr uhradená bratom žalobkyne, táto skutočnosť môže zakladať záväzok z bezdôvodného obohatenia medzi žalobkyňou a jej bratom, ktorý si môže uplatniť cestou civilnej žaloby.

40. Žalovaná v rámci záverečnej reči uviedla, že vyhoveniu žaloby v celom rozsahu bráni § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003. V judikatúre súdov vyšších inštancií už bolo poukázané na to, že je nutné, aby bol predbežne prerokovaný nárok na náhradu škody z tohto titulu z akého je následne podaná aj samotná žaloba. V predbežnom prejednaní žalobkyňa uviedla, že jej škoda vznikla v súvislosti s existenciou nezákonného rozhodnutia, teda vydaním uznesenia o vznesení obvinenia. V samotnej žalobe ako aj v priebehu dokazovania žalobkyňa poukazovala na to, že titulom náhrady škody je aj nezákonné trestné stíhanie v trvaní viac ako 6 rokov, teda na nesprávny úradný postup zo strany žalovaného. Z tohto titulu však náhrada škody nebola prerokovaná. Ďalej je toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou uvedenou v žalobe a nezákonným rozhodnutím na strane žalovaného. Z jednotlivých výpovedí je zrejmé, že k rozpadu manželstva došlo pred začatím trestného stíhania. Rovnako tak žalobkyňa zo zamestnania odišla ešte pred vznesením obvinenia a ako sama uviedla dobrovoľne, nakoľko nebola presvedčená o smerovaní viny. Nijakým spôsobom nebolo preukázané ani zhoršenie zdravotného stavu v súvislosti s vydaním uznesenia o vznesení obvinenia. Sme toho názoru, že uvedené žalobkyňa nepreukázala postupom OČTK vznik a následky v jej súkromnom živote, prípadne v spoločenskom živote. Priznanie nemajetkovej ujmy pritom nemôže vychádzať iba z abstraktných tvrdení a subjektívnych pocitov žalobcu. Vzhľadom na uvedené navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prípade, ak by súd zaviazal žalovanú na náhradu škody, žiadame, aby súd v zmysle § 232 C.s.p. určil lehotu na zaplatenie 30 dní, nakoľko rozpočet žalovanej je naviazaný na štátnu pokladnicu a lehota 3 dní je nereálna na zaplatenie.

41. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

42. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

43. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

44. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ďalej aj ako „zák.č. 514/2003 Z.z.“ štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

45. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

46. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúru tvoria tieto štátne orgány: a) generálna prokuratúra, ktorej osobitnou súčasťou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky je Úrad špeciálnej prokuratúry (§ 55b až 55l), b) krajské prokuratúry, c) okresné prokuratúry.

47. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

48. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

49. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

50. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

51. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

52. Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v aktuálne účinnom znení, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa

odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

53. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

54. Podľa § 25 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

55. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

57. Po zistení podstatného skutkového stavu, na ktorý súd aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, súd vec právne posúdil nasledovne:

58. Pasívna legitímácia žalovanej je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) v spojení s § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď štát, v ktorého mene koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom prokuratúry pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

59. Súd konštatuje, že nárok žalobkyne uplatnený žalobou bol riadne predbežne prerokovaný. Žalobkyňa podala u žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 05.05.2021 s opravným vyčíslením zo dňa 06.09.2021, vyjadrením k výzve zo dňa 10.09.2021 a doplnením žiadosti zo dňa 30.09.2021. Žalovaná žiadosť prerokovala a uspokojila nárok žalobkyne v sume 3000,15 eur (uplatnená suma 6600,15 eur) ako majetkovú škodu vo výške uhradených trov obhajoby. Žalovaná neuspokojila žalobkyňou uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 20 000 eur.

Neobstojí námietka žalovanej prednesená v rámci záverečnej reči, že vyhovneniu žalobe bráni § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že v predbežnom prejednaní žalobkyňa uviedla, že jej škoda vznikla v súvislosti s existenciou nezákonného rozhodnutia, teda vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a v samotnej žalobe ako aj v priebehu dokazovania žalobkyňa poukazovala na to, že titulom náhrady škody je aj nezákonné trestné stíhanie v trvaní viac ako 6 rokov, teda na nesprávny úradný postup zo strany žalovanej. Po posúdení žaloby a žiadosti o predbežné prerokovanie nároku súd konštatuje, že žalobkyňa si uplatňuje náhradu škody majetkovej a nemajetkovej pri predbežnom prerokovaní ako aj v súdnom spore na základe rovnakých skutkových okolností, a to že škoda jej bola orgánom verejnej moci spôsobená nezákonným rozhodnutím – predmetným uznesením o vznesení obvinenia, pričom konanie, ktoré mu nasledovalo viedlo nakoniec k zastaveniu trestného stíhania, ktoré bolo tým nezákonné. Nemožno však tvrdiť, že by si žalobkyňa uplatňovala škodu aj na titulom nezákonného trestného stíhania, ktoré trvalo 6 rokov, nakoľko tento titul je už obsiahnutý v konaní spôsobenom nezákonným rozhodnutím žalovaného, ako následok nezákonného rozhodnutia. Je tiež splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď žalobkyňa podala proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, nakoľko jej sťažnosť zo dňa 27.11.2015 proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Kv 16/13/3300-80 zo dňa 22.1.2016 ako nedôvodná.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku je čo do obsahu prakticky zhodná s podanou žalobou, prerokované tak boli všetky čiastkové nároky uplatnené žalobou v tomto konaní, v rovnakom rozsahu, v akom sú aj žalované. Bola preto splnená podmienka vyžadovaná podľa §5, §6, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 5 citovaného zákona.

60. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Vznik zodpovednosti

štátu predpokladá: a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/existenciu škody, c/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné sa tejto zodpovednosti zbaviť. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Aj v tomto prípade však treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

61. V danej veci bolo proti žalobkyni uznesením vyšetrovateľa národnej protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru SR ČVS: F./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 vznesené obvinenie. Trestné stíhanie žalobkyne bolo dňa 4.2.2021 zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Kv 1/18/3300-91. Uznesenie o zastavení trestného stíhania žalobkyne nadobudlo právoplatnosť dňa 18.3.2021.

62. Titul, z ktorého sú náhrada škody a nemajetková ujma žalobkyňou uplatňované, žalovaná, ako uviedla vo vyjadrení k žalobe, nerozporuje, avšak súd pre úplnosť uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. je zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno lipnúť na formálnom zrušení tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia.

63. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo 15/2009).

64. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, sa judikatúrou súdov považuje za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Zb., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 4 ods. 1 spomínaného zákona, a to jednak tým, že ustanovuje ako predpoklad nároku na náhradu škody (mimo iného) vydanie nezákonného rozhodnutia, a ďalej jeho zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zmyslu a účelu zákona č. 514/2003 Zb. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má aj rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Tento výklad považuje za ústavne konformný aj Ústavný súd SR (nálezy ÚS SR sp. zn. II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016).

65. V zmysle § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza poškodenému iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a zároveň, ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Preto sa súd zaoberal tým, či v danom prípade iba samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením. Súd po tomto posúdení má za to, že ujmu, ktorú utrpela žalobkyňa, nie je možné dobre uspokojiť inak, ako priznaním nemajetkovej ujmy. V tomto prípade ide o dokonanú skutočnosť, ktorou vznikla žalobkyňi aj nemajetková ujma, a ktorú nie je možné dodatočne eliminovať, teda vrátiť späť predošlý stav, kedy žalobkyňa nebola trestne stíhaná. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je podľa názoru súdu s prihliadnutím na okolnosti trestného stíhania a dĺžku trestného stíhania dostatočným zadosťučinením. Preto rozhodol aj o priznaní nemajetkovej ujmy žalobkyňi.

66. Po posúdení žaloby žalobkyne a jej argumentácie súd zistil, že žalobkyňa sa domáha odškodnenia za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpela v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím jednak v rodinnom, pracovnom a občianskom živote. Každú z uvedených újm súd posudzoval podľa kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Prihliadal na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Uplatnenú nemajetkovú ujmu žalovaná neuznáva, poukazuje na potrebu preukázania hĺbky zásahov do života žalobkyne a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím s tým, že je potrebné tiež prihliadať na limitáciu výšky nemajetkovej ujmy.

67. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20 000 eur. Zo sumy uplatnenej žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná neposkytla žalobkyňi žiadne plnenie.

68. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti. Je potrebné zdôrazniť, žena jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ukázu ich predpoklady ako mylné a nesprávne. Ak má byť jednotlivec povinný sa takýmto úkonom vôbec podrobiť, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (v súvislosti s uvedeným porovnaj ÚS ČR, nález sp.zn. I.ÚS 554/04 z 31.3.2005).

69. Trestné stíhanie bolo v danom prípade neoprávneným zásahom značnej intenzity a rozsahu, pretože tieto skutočnosti vytvorili negatívny obraz o žalobkyňi, ktorý vyvolal u nej ujmu na osobnostných právach, a to znížením jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, ktorú ujmu by ako závažnú pociťoval každý na jej mieste. Trestné konanie bolo vo vzťahu k žalobkyňi vedené 1943 dní (5 rokov; 3 mesiace; 3 týždne; 3 dni), a to od 26.11.2015 do 18.03.2021, pričom existuje kauzálna príčinná súvislosť spájajúca vznik nemajetkovej ujmy žalobkyne a nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci. Samotným trestným konaním je nezákonne stíhanej osobe spôsobovaná imateriálna ujma vo forme nedôvodného zahanbenia s výrazne ostrakizujúcim účinkom a častokrát radikálne nepriaznivým vplyvom na jeho zdravie. Celková dĺžka konania musí byť pritom posudzovaná odo dňa vznesenia obvinenia voči obvinenému, až do dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra 2009 sp.zn. 30Cdo/2742/2009).

70. Pokiaľ ide o okolnosť samotnej dĺžky konania, v tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu ČR z 13.4.2011 sp.zn. Cpjn 206/2010, R58/11, zo záverov ktorého vyplýva, že náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedená a v ktorej bola udržovaná. Ide o psychologickú kategóriu, ktorej hĺbka a dosah sú náročne preukázateľné. Uvedené závery sú aplikovateľné v našom právnom poriadku vo vzťahu k § 17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. a čl.46 ods. 3 Ústavy SR (v tejto súvislosti porovnaj

Vozár, J., a kol. Judikatúra vo veciach nemajetkovej ujmy. Bratislava : Wolters Kluwer s.r.o., 2015, 99-100s.)

71. Súd sa zaoberal i otázkou, či si žalobkyňa trestné stíhanie neprivedila sama. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz/6/90, publikovaného pod R 35/1991 totiž ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá, ak si vznesenie obvinenia zavinil sám a bol oslobodený spod obžaloby alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný. Taktiež podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. V tejto veci nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že by si žalobkyňa privodila vznesenia obvinenia. Trestné stíhanie bolo voči žalobkyňi zastavené z dôvodu, že nebolo preukázané, že by došlo k spáchaniu trestného činu, pričom žalobkyňa sa počas celého priebehu trestného stíhania bránila a spáchanie skutku popierala.

72. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila negatívnym ovplyvnením jej zamestnania, jej spoločenského postavenia, osobného života, osobitne ťažkým životným obdobím, keďže v čase trestného stíhania bola v rozvodovom konaní, bola nezamestnaná a zabezpečovala výchovu a starostlivosť o jedno nezaopatrené školopovinné dieťa, zhoršením zdravotného stavu, jednak psychického zdravia v podobe úzkostných stavov, ktoré vyústili do občasnej návštevy psychiatrickej ambulancie, a zároveň aj fyzického zdravia v podobe zhoršenia sluchu, ktoré vyústilo do nevyhnutnej starostlivosti ORL lekára a diagnostikovania otosklerózy a nenávratného poškodenia sluchu v ľavom uchu (zníženie funkčnosti o cca 50% ľavého ucha), potrebou požičať si finančné prostriedky na obhajobu v rámci trestného stíhania, potrebou nájsť si nové zamestnanie, pripravovať sa na pracovné pohovory v strese z trestného stíhania, výsluchov a neistoty o svoju osobnú slobodu, narušením vzťahov v rodine, konkrétne poškodenie vzťahov s bratom F. M., ktorý bol tiež obvinený a ktorému dávala žalobkyňa za vinu, že jej bolo vznesené obvinenie. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a svedkov a dospel k záveru, že do života žalobkyne došlo k zásahom, ktoré boli dôsledkom nezákonného rozhodnutia. Bolo preukázané, že rozvod manželstva nebol zapríčinený trestným stíhaním. Dopad trestného konania, ktorý sa týkal obvinenia z obzvlášť závažného zločinu však žalobkyňa pociťovala v osobnom živote, čo sa týka psychického stavu. Pri hrozbe trestu odňatia slobody v rozmedzí desať rokov až pätnásť rokov v čase výchovy maloletého dieťaťa je tento dopad enormný. Súd mal výsluchom svedkov – matky žalobkyne, kamarátky žalobkyne a dcéry žalobkyne preukázané, že žalobkyňa bola počas trestného stíhania apatická, prestala sa kontaktovať s blízkymi a s priateľmi, v čase trestného stíhania sa nevenovala svojim bežným činnostiam a voľnočasovým aktivitám kvôli prebiehajúcej sporu a stresu z neho. Došlo k zhoršeniu vzťahu s bratom žalobkyne, ktorého žalobkyňa viní aj za svoje vznesené obvinenie. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa ukončila svoje pôsobenie v obchodných spoločnostiach (S. R. M., H., B., K. M.), v ktorých figuroval jej brat, ktorú skutočnosť súd hodnotí ako dôsledok nezákonného rozhodnutia, nakoľko nemožno očakávať, že žalobkyňa bude zamestnaná v spoločnostiach, v ktorých figuruje jej brat, ak ho žalobkyňa viní za obvinenie. Následne zhoršenie povesti žalobkyne a vnímania žalobkyne spoločnosťou, časová zaneprázdnenosť spôsobená zúčastňovaním sa na úkonoch spojených s trestným stíhaním spôsobilo aj nezamestnanosť žalobkyne a kvalifikácii nezodpovedajúce zamestnanie (adekvátne sa žalobkyňi podarilo zamestnať od 09.10.2017). Nezamestnanosť ako dôsledok trestného stíhania mala za následok zhoršenie finančnej situácie žalobkyne, ktorá mala v čase trestného stíhania jednu vyživovaciu povinnosť. Žalobkyňa negatívne vnímala stres, čo mohlo spôsobiť aj zhoršenie zdravotného stavu – zhoršenie sluchu, pričom súd zohľadňuje, že každé trestné stíhanie objektívne u každého je psychickou záťažou pre jednotlivca, spôsobuje stres, pocity frustrácie, neistoty či strachu, pričom už len samotnú prítomnosť takýchto stavov, aj bez diagnostikovania psychickej poruchy, je nutné zohľadniť, aj keď, prirodzene nie v takej miere, ako keby skutočne v dôsledku trestného stíhania bola prítomná psychiatrická diagnóza.

73. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa bola vystavená stresu, emocionálnej záťaži ako aj časovej záťaži, ktorá súvisela so samotnou dĺžkou trestného stíhania. Každé trestné konanie totiž negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihlíada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr ak sa jedná o obvinenie nepravdivé (porovnaj

napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25.3.2010 sp.zn. 3 Co 118/2008, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/15/2022 z 07. 06. 2022).

74. Trestné stíhanie nepochybne predstavuje obmedzenie súhrnu osobnostných práv poškodeného a znamená už samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu. Žalobkyňa vykonaným dokazovaním preukázala vznik nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života, ako aj to, že zadosťučinenie v podobe morálnej satisfakcie nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy a preukázala príčinnú súvislosť vzniku tejto škody s nezákonným rozhodnutím, následkom ktorého bolo nezákonné trestné stíhanie. Je nepochybne, že ak by sa nezačalo trestné stíhanie voči žalobkyni, žalobkyňa by sa nedostala do ťaživej životnej situácie a nevznikla mu tým psychická ujma spôsobená trestným stíhaním trvajúcim viac ako 5 rokov s následkami na osobný život žalobkyne. Bolo tiež preukázané, že zdĺhavosť trestného konania bola spôsobená tým, že obvinenie bolo vznesené na základe znaleckého posudku vypracovaného v roku 2015, ďalšie znalecké posudky bol vyhotovené až v roku 2019 a 2020, na základe ktorých bolo trestné stíhanie zastavené až v roku 2021. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na priznanie nároku zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, a to nezákonné rozhodnutie, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím existenciou škody.

75. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy okrem zákonom stanovených kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. bral za rozhodujúce tiež povahu trestnej veci, vzhľadom na druh a závažnosť trestného činu, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené (obzvlášť závažný zločin podvodu a zločin marenia spravodlivosti), od ktorých sa tiež odvíja intenzita, s akou osoba poškodená nezákonným trestným stíhaním je negatívne vnímaná okolím. Rovnako tiež zohľadnil hrozbu a potenciálny rozsah trestného postihu (desať až pätnásť rokov), od ktorého sa odvíja subjektívny pocit neistoty na strane osoby poškodenej nezákonným trestným stíhaním, skutočnosť, že žalobkyňa bola stíhaná na slobode a že skutok, ktorý sa jej kládol za vinu súvisel s výkonom zamestnania žalobkyne (čo malo následok na spoločenské uplatnenie žalobkyne). Napokon súd tiež zohľadnil pri výške nemajetkovej ujmy okolnosti, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobkyni, tiež dĺžku konania a zavinenie prietahov a dôvod zastavenia trestného stíhania.

76. Je pritom potrebné zdôrazniť, že zastavenie trestného stíhania záviselo od vyhodnotenia vykonaných dôkazov a k zastaveniu došlo s tým, že žalobkyňa svoju nevinu počas celého konania popierala. Vychádzajúc tak z vyššie uvedených úvah a zistení, posúdiac tak komplexne intenzitu zásahov do súkromnej sféry žalobkyne, súd konštatuje, že nemajetková ujma uplatnená žalobkyňou je neprimeraná a ani s prihliadnutím na zistené následky vedeného trestného stíhania uplatnená výška nemajetkovej ujmy nemôže obstáť. Nemajetková ujma má byť spravodlivým, rozumným a primeraným odškodnením následkov a toto platí tak v rovine medzi fyzickými osobami navzájom, ale aj vo vzťahu k štátu. Súd teda dospel k názoru, že je potrebné čiastočne žalobe na náhradu nemajetkovej ujmy vyhovieť a kompenzovať trestné stíhanie žalobkyne, ktoré ovplyvnilo najmä jej súkromný život (rodinné a sociálne vzťahy) a malo vplyv na jej psychické a fyzické zdravie a ustálil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 eur (t. j. cca 80 eur za každý mesiac od začatia trestného stíhania do zastavenia trestného stíhania) za obdobie od 26.11.2015 do 18.03.2021, spolu 5 rokov a 3 mesiace a 3 týždne (63 mesiacov a 3 týždne), pričom má za to, že takáto suma aspoň sčasti kompenzuje ujmu spôsobenú trestným stíhaním žalobkyne. Táto suma sa javí ak o primeraná a spravodlivá náhrada za ujmu spôsobenú osobe žalobkyni vedením trestného stíhania, ktoré musela strpieť. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa nebola vo veci obžalovaná, nezúčastňovala sa teda trestného konania na súde, bola stíhaná na slobode, nevykonávala trest odňatia slobody, pričom však je potrebné poukázať na to, že trestné stíhanie bolo začaté na základe dôkazu – znaleckého posudku, ktorý bol spochybnený ďalším znaleckým posudkom, ktorý však bol vykonaný až o 4 roky. Podľa názoru súdu je takáto výška nemajetkovej ujmy vzhľadom na okolnosti daného prípadu odôvodnená a nevymyká sa bežnej rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach s tým, že súd bral zreteľ aj na maximálnu výšku, ktorú je možnú pri odškodňovaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. priznať (päťdesiatnásobok minimálnej mzdy - 26.000 eur, ktorá sa priznáva pri spôsobení smrti osoby ako najzávažnejšiemu a nezvratnému následku). Súd príkladmo poukazuje na porovnateľné prípady a výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, napr. rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16 Co 63/2016 z 20.10.2016 bola potvrdená náhrada nemajetkovej ujmy odvodzovanej od oslobodenia spod obžaloby v sume 4.800,- eur, vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 4/2018 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie a následné

oslobodenie spod obžaloby v sume 11.063,- eur, vo veci prejednávanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 3Cdo/156/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia v sume 10.000,- eur, vo veci prejednávanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 8Cdo/177/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 8.500,- eur, pričom je potrebné poukázať na to, že v danej veci nedošlo k podaniu obžaloby a následnému súdному trestnému procesu a oslobodeniu spod obžaloby, ale trestné stíhanie bolo zastavené pred podaním obžaloby.

77. Záverom súd uvádza, že k judikátom, na ktoré poukazovali obe sporové strany, v snahe podporiť ich argumentáciu je potrebné uviesť, že je zrejmé, že v tejto oblasti sú súdmi priznávané rôzne výšky náhrad nemajetkovej ujmy. Takýto stav je pochopiteľný a súvisí s jedinečnosťou každého prípadu a od osobného nastavenia konkrétnych sudcov, ktorí v konaniach rozhodujú (či už ide o prvý stupeň, odvolacie konanie, dovolacie konanie alebo aj konanie pred ústavným súdom). Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy by mala odzrkadľovať snahu o spravodlivé rozhodnutie, ktoré zodpovedá realite a môže byť takto prijímané všeobecne, bez pocitu iba symbolického odškodnenia. Musí zodpovedať predstavám spravodlivosti a slušnosti v danom čase a na danom mieste.

78. Ďalej sa súd zaoberal uplatnenou náhradou škody spočívajúcej v náhrade trov obhajoby žalobkyne v trestnom konaní, pričom tento nárok sa odškodňuje v zmysle § 18 ods. 1 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 3 555,52 eur titulom vyúčtovaných a uhradených trov obhajoby (uplatnená suma 6600,15 eur mínus žalovanou priznaná a uhradená suma 3044,63 eur). Žalobkyňa nenamietala jednotlivé úkony právnej služby ako ich priznala žalovaná, tieto neboli sporné. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.05.2023 k špecifikácii uplatnenej sumy trov obhajoby uviedla, že ide o rozdiel, v ktorom prokuratúra krátila tarifnú odmenu pri 35 úkonoch na jednu polovicu, pričom nesúhlasí s použitím § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri týchto úkonoch právnej služby. Žalovaná uplatnené úkony priznala, avšak použila § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Súd po preskúmaní pripojeného vyšetrovacieho spisu zistil, že JUDr. Ján Kanaba, advokát zastupoval v konaní ČVS: PPZ-5/NKA-ZA-3-2019 viaceré osoby (A. F. M., O. F., žalobkyňa), z uvedeného dôvodu súd sa stotožňuje s názorom žalovanej, že je pri uplatnených úkonoch vykonaných v prospech viacerých zastupovaných obvinených uplatniť § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko je splnená podmienka zastupovania viacerých osôb.

Úkony právnej služby poskytnuté JUDr. Jánom Kanabom, advokátom, sú nasledovné: 1. Prevzatie a príprava obhajoby -123,50 eur (§ 12 ods. 3 písm. c), 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky), režijný paušál 8,39 eur,

2. Písomná sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 30.11.2015 -123,50 eur (§ 12 ods. 3 písm. c), § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky), režijný paušál 8,39 eur,

3. Porada s klientkou pred výsluchom H. v trvaní 65 min. 04. 04.2016 84,77 eur + 42,38 eur (§ 14 ods. 2 písm. a), § 14 ods. 4. vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

4. Účasť pri výsluchu svedka H. 11.04.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

5. Účasť pri výsluchu svedka H. 11.04.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

6. Písomný návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní z 15.04.2016 -63,58 eur (§§ 14 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

7. Účasť pri výsluchu S. 20.05.2016 - 63,58 eur (§14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

8. Účasť pri výsluchu J. 20.05.2016 - 63,58 eur (§14 ods. 1 písm. d), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

9. Účasť pri výsluchu F. XX.XX.XXXX - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

10. Účasť pri výsluchu D. 23.05.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

11. Písomná žiadosť obhajcu o predloženie znaleckého posudku zo dňa 24.05.2016 – 31,79 eur (§ 14 ods. 3 písm. a), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

12. Účasť pri výsluchu M. 25.05.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

13. Účasť pri výsluchu V. 27.05.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
14. Účasť pri výsluchu S. 11.07.2016- 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
15. Prevzatie a preštudovanie znaleckého posudku 24.08.2016 (§ 14 ods. 1 písm. c), §13 ods. 2 vyhlášky) 63,58 eur, režijný paušál 8,58 eur,
16. Účasť pri výsluchu Lacková 12.10.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
17. Porada s klientkou pred výsluchom H. H. v trvaní 70 minút 07.10.2016 - 84,77 eur + 42,38 eur (§ 14 ods. 2 písm. a), § 14 ods. 4 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
18. Účasť pri výsluchu H. H. 13.10.2016 - 63,58 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
19. Nazretie do spisu 27.04.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
20. Predloženie znaleckých posudkov z 16.05.2017 – 32,54 eur (§ 14 ods. 3 písm. a), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
21. Účasť pri výsluchu JUDr. Agáta Wiegerová z 21.06.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
22. Účasť pri výsluchu B. z 30.06.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
23. Porada s klientom pred výsluchom znalca 70 min. z 31.08.2017 – 86,77 eur + 43,38 eur (§ 14 ods. 2 písm. a), § 14 ods. 4 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
24. Účasť na výsluchu znalca BA z 06.09.2017 od 10:00 do 13:15 hod. – 130,16 eur (§ 14 ods.1 písm. d), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
24. Návrh na vykonanie výsluchu svedka, vyjadrenie k vykonaným dôkazom z 13.09.2017 – 32,54 eur (§ 14 ods. 3 písm. a), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
25. Účasť pri výsluchu A. I. J. z 14.11.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
26. Účasť pri výsluchu X. C. z 14.11.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods.1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
27. Účasť pri výsluchu H. H. z 15.11.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
29. Písomná žiadosť o vyhotovenie znaleckého posudku z 23.11.2017 – 65,08 eur (§ 14 ods.3 písm. a) vyhlášky), režijný paušál 8,84 eur,
30. Žiadosť o príbratie znalca, predloženie dôkazu – 67 eur (§ 14 ods.3 písm. a) vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur,
31. Predloženie dôkazu, žiadosť o výsluch znalkyne z 02.03.2018 – 33,50 eur (§ 14 ods.3 písm. a), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur,
32. Porada s klientom 65 min. z 12.06.2018 – 89,30 eur (§ 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur,
33. Účasť pri výsluchu A. F. 06.11.2018 – 67 eur (§ 14 ods. 3 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur,
34. Písomné podanie – návrh na vykonanie dokazovania 18.03.2019 – 34,95 eur (§ 14 ods. 3, § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur,
35. Nazretie do vyšetrovacieho spisu z 11.06.2019 – 69,92 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur,
36. Porada s klientom 70 min. z 14.06.2019 – 93,22 eur + 46,61 eur (§ 14 ods. 2 písm. a), § 14 ods. 4 písm. a) vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur,
37. Preštudovanie spisu z 24.10.2019 – 69,92 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur,
38. Preštudovanie spisu z 01.10.2020 – 73,66 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 10,62 eur,
39. Porada s klientom 30 min. 02.10.2020 – 98,22 eur (§ 14 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 10,62 eur,
40. Preštudovanie spisu z 18.01.2021 – 76,75 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 10,62 eur.
Spolu 3320,08 eur + náhrada za stratu času 44,48 eur, t.j. celkom 3364,56 eur. Z uvedeného dôvodu je žaloba v časti zvyšnej uplatnenej náhrady škody v sume trov obhajoby JUDr. Kanabom v sume 3235,59 eur (6600,15 eur – 3364,56 eur) nedôvodná.

79. Neobstoja námietky žalobkyne týkajúce sa úkonov pod bodmi 3, 17, 23, 25, 36, nakoľko pri týchto úkonoch nebolo uplatnené zníženie sadzby podľa § 13 ods. 2 vyhlášky, ale odmena za úkon bola priznaná podľa § 14 ods. 4 vyhlášky. Súd pri úkonoch pod bodom 29 – žiadosť o vyhotovenie znaleckého posudku zo dňa 23.11.2017 a bodom 30 – žiadosť o pribratie znalca, vyhovel námietke žalobkyne a nepoužil § 13 ods. 2 vyhlášky, nakoľko tieto úkony boli vykonané iba v prospech žalobkyne.

80. Žalovaná priznala žalobkyni náhradu škody vo výške uplatnených a zaplatených trov obhajoby vo výške 3044,63 eur (pri preukázaní úhrady faktúr JUDr. Kanabovi z účtu žalobkyne v sume 2869,95 eur a 130,20 eur). Žalobkyni by po odpočítaní sumy priznanej a zaplatenej žalovanou patrila náhrada škody vo výške 319,93 eur.

Súd sa nezaoberal trovami obhajoby, ktoré mali žalobkyni vzniknúť v súvislosti s obhajobou JUDr. Martinom Ribárom, advokátom (č.l. 594, 595 spisu), nakoľko tieto neboli uplatnené žalobou. Žalobou boli uplatnené iba trovy obhajoby žalobkyne zastúpenej JUDr. Kanabom vo výške 6600,15 eur pod odpočítaní priznanej a zaplatenej náhrady žalovanou, t.j. v sume 3555,52 eur. Aj v prípade uplatnenia trov obhajoby JUDr. Ribárom, tieto by súd nepriznal vzhľadom na ich nepreukázanie, nakoľko vykonanie týchto úkonov nevyplýva z pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-5/NKA-ZA3-2019 a žalobkyňa nenavrhol na preukázanie ich vykonania žiadne ďalšie dôkazy.

V konaní bola sporná úhrada trov obhajoby žalobkyňou svojmu právnomu zástupcovi JUDr. Jánovi Kanabovi v sume 3600 eur (faktúra na č.l. 716 spisu), keď žalovaná uviedla, že táto suma bola uhradená z účtu brata žalobkyne (súdu nebol tento doklad o úhrade predložený). Súdu nebol preukázaný majetkový úbytok žalobkyne v tejto sume, keď žalobkyňa súdu predložila v tejto súvislosti len potvrdenia o realizovaní platieb I. C. voči žalobkyni označené ako pôžička (č.l. 705 – 707 spisu), pričom nebola žiadnym spôsobom súdu preukázaná žalobkyňou tvrdená ústna dohoda s bratom žalobkyne, že za ňu tento dlh zaplatí. Zároveň právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol, že pokiaľ bola jedna faktúra uhradená bratom žalobkyne, táto skutočnosť môže zakladať záväzok z bezdôvodného obohatenia medzi žalobkyňou a jej bratom, ktorý si môže uplatniť cestou civilnej žaloby. Toto vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne tiež potvrdzuje, že v tejto časti (v sume 3600 eur) nedošlo k úbytku na majetku žalobkyne. Súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k okamihu vzniku škody, pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, škoda mu zatiaľ nevznikla, pretože samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani prípadne súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh, neznižuje majetkový stav poškodeného, teda dlžníka a nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo 2328/2004). Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že nemá za preukázanú úhradu sumy 3600 eur JUDr. Kanabovi žalobkyňou.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že z dôvodu nepreukázania vzniku škody v zostávajúcej časti nároku žalobkyne na náhradu škody v sume 319,93 eur, nemá žalobkyňa nárok na náhradu tejto škody a súd v tejto časti žalobu zamietol.

81. Ďalej súd posúdil uplatnený nárok žalobkyne na úroky z omeškania. Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení účinnom, teda účinnom od 01.01.2013), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku na súde. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. V zmysle uvedeného mohlo nastať omeškania žalovanej v danom prípade dňom 25.10.2021, pretože definitívne oznámenie žalovanej zo dňa 18.10.2021, že čiastočne uspokojí nárok žalobkyne bolo žalobkyni doručené dňa 25.10.2021. Preto podľa názoru súdu je potrebné na tento prípad posúdenia dôvodnosti uplatnenia úrokov z omeškania aplikovať § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Úrok z omeškania sa žalobkyni priznáva z uplatnenej a priznanej náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť z dôvodne uplatnenej náhrady škody aj úroky z omeškania a to odo dňa oznámenia, že neuspokojí nárok žalobkyne na náhradu škody v sume, ktorá jej podľa rozsudku patrí, teda odo dňa 25.10.2021. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne, určená na základe § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5000 eur od 25.10.2021 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu

o zaplataenie úrokov z omeškania zamietol (nad prisúdenú sumu, od 18.10.2021). Lehotu na splnenie povinnosti súd predžil na návrh žalovanej podľa § 232 ods. 3 C.s.p. na 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

82. Podľa § 255 ods.1, ods.2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

83. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022 podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. Za základ požadovanej výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa bude považovať výška prisúdeného plnenia, v konkrétnej tejto veci suma 5000 eur, ku ktorej sa pripočíta výška nároku uplatňovaná žalobkyňou na náhradu škody 3555,52 eur, čo je spolu 8555,52 eur (ako nárokované plnenie – základ pre výpočet pomeru úspechu) a za priznanú je potrebné vychádzať z prisúdenej sumy 5000 eur (5000 eur nemajetková ujma + 0 eur náhrada škody), čo znamená úspech žalobkyne v rozsahu 58,44 % a neúspech žalobkyne vo výške 41,56 % a vo výsledku čistý úspech žalobkyne 16,88 %. Žalobkyňa má teda nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu, ktorý jej súd priznal. O výške náhrady trov rozhodne súdny úradník uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitost'ou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.